

ÅRHUS '08

EN RAPPORT OM WHITE PRIDE OG VEDERFØLNER

Smilets by
- den højreekstreme bevægelses højborg

Researchkollektivet Redox

Indholdsfortegnelse

- s. 04 - Smilets by – den højreekstreme bevægelses højborg**
- s. 06 - Fra White Pride til Dansk Folkepartis Ungdom – 1994 til 2002**
- s. 10 - Dansk Front – 2002 til 2007**
- s. 22 - Vederfølner – Dansk Fronts efterfølger**
- s. 32 - Hærværk og vold**
- s. 39 - Nysir og den uofficielle fankultur omkring AGF**
- s. 45 - Afslutning**

ÅRHUS '08

EN RAPPORT OM WHITE PRIDE OG VEDERFØLNER

SMILETS BY - DEN HØJREEKSTREME BEVÆGELSE HØJBORG

En hård kerne af århusianske højreekstremister har siden midten af 1990'erne kæmpet for at sætte en ekstrem-nationalistisk dagsorden, med det mål at få sendt ikke-vestlige borgere ud af landet samt knække den progressive bevægelse.

Midlerne har varieret fra klistermærke- og bannerophængning over demonstrationer, læserbreve og grafitti til hetz, chikane, overfald og brandattentater. Under dække af forskellige organiseringer, herunder lokallisten Århus Mod Moskeen, har den samme persongruppe år efter år rettet deres skyts mod et multietnisk samfund, islam og venstrefløjen.

Det historiske udgangspunkt for miljøet er Den Danske Forening (DDF) og White Pride. De to organiseringer er nært beslægtet, hvilket tydeligt kommer til udtryk ved Den Danske Forenings årlige grundlovsmøder, og fungerer stadig som en indgang til miljøet. Mens DDF leverer en politisk ramme og legitimerer en militant tilgang til indvanderer/flygtninge-spørgsmålet, så fungerer White Pride-gruppen som stik-i-rend drenge og den voldelige gren af én og samme bevægelse.

"En biologisk verdensopfattelse"

Den hårde kerne stiftede i 2002 Dansk Front, da de blev udelukket fra det gode selskab i Dansk

Folkeparti. Herefter kunne de selv bestemme retningslinierne, og det erklærede racistiske netværk blev en opvisning i den ekstremistiske strategi som gruppen arbejder med. Man optog nazisterne fra Blood & Honour i netværket, og gik målrettet efter at politisere voldelige hooligans over hele landet. Samtidig knyttede man tætte forbindelser til nazistiske grupper i England, Sverige og Tyskland, og argumenterede for en "biologisk verdensopfattelse". Herhjemme stod netværket bag overfald og trusler mod, samt systematisk registrering af, politiske modstandere og etniske minoriteter.

Da Dansk Front i 2007 blev ramt af intern splittelse, besluttede netværkets århusianske ledelse at stifte en ny forening og relancere sit projekt med en pæn facade. Det nye projekt fik navnet Vederfølner. Trods mange fine ord om, at man nu respekterer demokratiets spilleregler ønsker foreningen dog ikke reelt at bryde med vennerne i White Pride.

Hamskifte ændrer intet

Dette afsløres af det seneste års research i det højreekstreme miljø foretaget af Researchkollektivet Redox. Det viser sig, at Vederfølner er den direkte fortsættelse af Dansk Front, og at White Pride er faste gæster ved foreningens arrangementer. Ved foreningens

store sommerfest tidligere i år bar medlemmer af den racistiske og voldelige hooligangruppe officielle Vederfølner-jakker da de tog imod gæsterne ved et aftalt opsamlingssted.

Personsammenfaldet mellem de to grupper, samt Vederfølners udgangspunkt i det voldelige, nazistiske Dansk Front-netværk, bekræfter indtrykket af, at miljøet består af én højreekstremistisk bevægelse, som blot skifter ham overfor offentligheden, når det er fordelagtigt.

Den hårde kerne – som den resterende del af højrefløjen har stempet som det dårlige selskab – forsøger med Vederfølner at få engageret en ny generation i denne ekstremistiske bevægelse under falske forudsætninger. Det faktum, at flere bestyrelsesmedlemmer i Vederfølner over en årrække har trænet ledende White Pride-hooligans i kampsportsteknikker igennem foreningen Forsvardem bør således tjene som en advarsel for de unge mennesker, som overvejer at blive medlem af foreningen.

En åben ladeport

På tribunerne ved AGF's kampe har byens højreekstremister gennem en årrække ligeledes forsøgt at lokke unge fodboldfans til deres miljø. Mens få er i tvivl om hvor White Pride står i

den sag, så er det lykkedes stemningsgruppen Nysir, i perioden 2007/08, at få en dominerende rolle ved AGFs kampe. Det er sket på trods af gruppens nære forbindelser til toneangivende højreekstremister både i og udenfor fanmiljøet i Århus.

På grund af den store koncentration af nuværende og tidligere aktive højreekstremister i Nysir fungerer gruppen i dag – frivilligt eller ufrivilligt – som en åben ladeport til landets største racistiske subkultur. Dette rejser spørgsmålet om gruppen er berettiget til at repræsentere AGF på tribunerne, når klubben ved flere lejligheder har slået sig op på en klar anti-racistisk profil.

I forbindelse med offentliggørelsen af denne rapport om Århus, vil vi gerne takke de mange kilder som har hjulpet os med vores arbejde. Ingen nævnt, ingen glemt.

Vores researcharbejde er desværre ikke gratis. Hvis du har lyst til at støtte os økonomisk kan du finde de nødvendige informationer [her](#).

God læselyst,

Researchkollektivet Redox, 18. august 2008.

FRA WHITE PRIDE TIL DANSK FOLKEPARTIS UNGDOM – 1994 TIL 2002

"I 1994 fandt nogen af os sammen på en bustur hjem fra Brøndby med den officielle fanklub (DHB – Det Hvide Brøl, red.) den 16. Oktober 1994 (denne dato er grundsten i WPs oprettelse). Vi havde af Brøndbys kontrolørret fået og vide, at vi skulle forlade stadion så hurtig som muligt efter kampen, da de var bange for at Southside (en hooligan-gruppe fra Brøndby, red.) ville komme over til os når kampen var slut. Vi nogle der ikke forstod, at det var grund nok til at skulle løbe ud til bussen, Southside kunne da bare vise deres grimme fjæs hvis de havde lyst. I bussen på vej hjem snakkede vi sammen og blev enige om at vi ville samle et GF-firm, der kunne slå fra sig når der var grund til det. Til den efterfølgende hjemme kamp ugen efter, mødtes de samme mennesker + venner på en bar i Århus, som senere blev et fast mødested før hjemmekampene. Gruppen har siden da holdt sammen, bortset fra nogle stykker der faldt fra i starten, da de fik "kolde fødder", men tilgængæld kom der en masse nye til i årenes løb og der kommer hele tiden nye folk."

Sådan lyder Ultra White Prides egen udlægning af historien om gruppens dannelse. Artiklen er skrevet af Andre Eeg Jensen og bragt på White Prides hjemmeside.

Busturen i 1994 blev startskudet til en hooligangruppe, der, udover vold i forbindelse med fodboldkampe, har gjort det til sit varemærke at registrere, chikanere og overfalde venstreorienterede og etniske minoriteter i og omkring Århus.

Ultra White Pride, i daglig tale blot White Pride eller WP, var i starten ikke en erklæret politisk gruppe, men blev hurtigt stærkt højreorienteret i sit udtryk og er i dag en erklæret racistisk gruppe. Gruppen knyttede hurtigt nære bånd til en række fremmedfjendske og nazistiske organisationer i ind- og udland. Særligt Den Danske Forening, men også en række andre organisationer på den yderste højrefløj var med til at påvirke gruppens stadig mere politiske profil henover de næste to årtier.

Gruppens medlemmer kommer de næste 14 år til at spille en hovedrolle på den yderste højrefløj i Østjylland. Både netværket Dansk Front og senere foreningen Vederfølnar har sit udgangspunkt i personkredsen omkring den voldelige Århus-gruppe, ligesom lokallisten Århus Mod Moskeen og den lokale afdeling af Dansk Folkeparti tiltrækker hooligansne.

Volden bliver politisk

"Fra starten var det udelukkende for det sociale. Vi så fodboldkampe og drak bajere. Men i WP er

der mange, der gerne vil slå, så der blev ringet eller sms'et til de andre fankubber og aftalt mødesteder til slåskampe". Sådan husker det ledende WP-medlem Lars Rasmussen sit første år i gruppen da Ekstra Bladet snakker med ham 17. december 2007.

På en hjemmeside som White Pride har oprettet rapporteres der løbende om gruppens ugeringer. Her kan man blandt andet læse om den 26. marts 1995: "I toget fra Silkeborg mod Århus smider WP tåregas i en togkupé fyldt med SIF'ere", 30. april 1995: "14-15 GF'ere, deriblandt mange WP'ere smadrer inventar i storebæltsfærgen og kaster ting over bord på vej til Korsør. Politiet holder toget tilbage på færgen i 20 minutter, inden det får lov til at fortsætte mod København. Ingen anholdes" og igen 11. juni 1997: "En WP'er snupper bl.a. en ølfustage fra ølvognen på stadion, som han kaster efter kontrolørerne".

I disse år ses blandt andre Rasmus og Mikkel Bonde Jacobsen, Steven Ryall, Jesper Hvid Petersen, Lars og Frank Rasmussen, Jacob Engelbrekt Andersen, Michael Verner Larsen, Michael Buch, Andre Eeg Jensen, Michael Møller Grubert samt Lars og Gert Rask Eriksson som en del af gruppen på stadion.

Allerede inden dannelsen af White Pride fungerer toneangivende personer fra gruppen som vagtværn for Den Danske Forening i Århus. Her ses blandt andre Michael Verner Larsen og Jacob Engelbrekt Andersen, der var med i gruppen lige fra start og senere var med til at tage initiativ

Parken ved en FCK-AGF-kamp i 2002. Nederst til højre Jacob Engelbrekt Andersen, over ham Michael Buch. Jesper Hviid Petersen med briller i venstre side, og under ham Lars Rasmussen og derunder Mikael Møller Grubert. Til højre for Lars Rasmussen, delvist dækket, står Michael Verner Larsen. Bagerst, i sort kasket med keltisk kors, ses Lars Rask Eriksson, og til højre for ham Andre Eeg Jensen.

til Dansk Front. Hooligansne er blevet tilkaldt for at hjælpe med at forhindre anti-racistiske demonstranter i at protestere mod foreningens møder. Brugen af voldelige fodboldfans til at beskytte møder på den yderste højrefløj er langt fra enestående, men ses også i andre lande, blandt andet i England i de år.

Kontakten til Den Danske Forening bliver den politiske tændsats for de fodboldglade racister, og kontakten i midt-90'erne bliver starten på et samarbejde, som er fortsat helt frem til i dag. Ved foreningens grundlovsmøde i Århus i 2006 deltog for eksempel Lars Rasmussen, Mads Andergren Andersen, Johny Conrad Petersen, Asbjørn Borg, Gert Rask Eriksson og Jan Wolthers fra White Pride. I 2008 blev foreningens grundlovsmøde afholdt i samarbejde med Vederfølnér - også her var et større slæng fra White Pride mødt frem.

Den Danske Forening har en af sine største afdelinger i Århus, hvor foreningens tidligere formand, juraprofessor Ole Hasselbach, arbejder i perioder. Foreningen blev stiftet i 1987 og opfatter sig som en "modstandsbevægelse", og sammenligner gerne sig selv med

modstandsfolkene under 2. verdenskrig. I sit medlemsblad skriver foreningen blandt andet: "Tiden er inde til at bruge visse af modstandsbevægelsens erfaringer. Foreningen råder i rigeligt mål over erfaringer fra modstandsbevægelsens tid mht., hvorledes en sådan opgave kan løses effektivt, uden at de, der formidler informationerne, kan identificeres. Der er da også på visse områder allerede truffet sikkerhedsforanstaltninger, som ikke harmonerer med opfattelsen af, hvad der skulle være nødvendigt i et frit samfund." (*Danskeren* nr. 2, 1987, s. 7).

I foreningens propaganda går der en lige linie fra kampen mod den nazistiske besættelsesmagt til den aktuelle kamp mod "den muslimske invasionshær", man mener, har besat Danmark. Foreningen har en militant retorik overfor "de fremmede", dyrker en selvforståelse som en kamporganisation i opposition til "systemet" og er organiseret i hemmelige celler, hvilket - kombineret med behovet for fysisk beskyttelse - hurtigt giver White Pride et nært forhold til Den Danske Forening.

Registrering og rudeknusninger

I samme periode melder blandt andre Michael Verner Larsen, Gert Rask Eriksson, Michael Buch og Mikael Møller Grubert sig desuden ind i gruppen Dansk Forum. Gruppen er en arvtager til Den Danske Forenings ungdomsgruppe Dansk Ungdom, som blev nedlagt efter afsløringer af deres kontakter til nazister og racistiske skinheads.

Den nye gruppe bryder de offentlige bånd til Den Danske Forening til fordel for en mere offensiv politisk linie og flere unge medlemmer. En af gruppens hovedaktiviteter bliver at registrere "autonome" og andre venstreorienterede, samt at forsøge at infiltrere venstreorienterede organisationer. Denne aktivitet tager Århus-folkene til sig og den dag i dag forsømmer de sjældent en chance for at overvåge, infiltrere, fotografere og registrere venstrefløjens arrangementer i byen.

Det er dog ikke altid, at medlemmerne af Dansk Forum nøjes med at tage billeder af de venstreorienterede. Gruppens kontaktperson i Århus, Arne Busk Christiansen, bliver således ekskluderet i november 1999 efter at have knust ruder hos den lokale afdeling af Enhedslisten og deltaget i flere voldelige overfald på udlændinge. Dansk Forum lukker i 2003 deres hjemmeside, men allerede omkring årtusindeskiftet er gruppen præget af inaktivitet.

Flirten med Pia K.

Kredsen omkring White Pride er på dette

tidspunkt da også gået videre til det næste projekt: Dansk Folkepartis Ungdom (DFU). Her lærer de endnu flere jævnaldrende højreekstremister at kende, og knytter personlige og politiske kontakter, som de trækker på, da de få år senere stifter deres egen gruppe, Dansk Front.

En større gruppe af de unge højreekstremister er blevet medlem af DFU allerede i december 1996 da Dansk Forums Århus-afdeling under en julefrokost melder sig kollektivt ind i ungdomsorganisationen. Indmeldelsen sker på direkte opfordring fra den daværende formand for DFU, Carl Christian Ebbesen, som ønsker at sikre organisationen vigtige støttekroner, der beregnes ud fra medlemstal.

Personkredsen omkring White Pride får flere bestyrelsesposter i Dansk Folkepartis Ungdom. Blandt dem er Brian Thygesen (bestyrelsen i DFU Århus Amt og suppleant til hovedbestyrelsen, 1999), som senere bliver ejer af domænet danskfront.dk, samt Andre Eeg Jensen (DFU Nordjyllands Amt, 2003), som var med til at stifte White Pride.

Af andre højre-ekstremister som forsøger at få en politisk karriere i Pia Kjærsgaards parti og ungdomsorganisation kan nævnes Sofie Popp Sørensen (DFU Århus Amts bestyrelse og DFUs hovedbestyrelse, 2002), Rasmus Bonde (DFU Århus Amts bestyrelse, 2002), Nikolaj Bay Lund (DFU Århus Amts bestyrelse, 2002), Mads Andergren Andersen (Kasserer i DFU Århus

DFU ÅRHUS

Generalforsamling

DFU i Århus Amt afholdte generalforsamling tirsdag den 30. januar 2001 på Hovedbiblioteket i Århus.

Der var mødt rigtig mange unge medlemmer frem. Ialt var der 19 deltagere. Det var en fornøjelse at se så mange mennesker vise interesse for det arbejde, som vi laver.

Landsformand Kenneth Kristensen havde taget toget fra København for at deltage i generalforsamlingen, og som dirigent guidede han forsamlingen gennem dagsordenen.

Den nye bestyrelse i Århus amt

Fra venstre mod højre Kenneth Dengsø, Dan Schroeder, Henrik Nøhr Sørensen, Mette Hjerminde, Rasmus Medoc Hansen og Mikael Grubert. Alle Århus.

"Dansktoppen - DFUs medlemsblad, 2001, kort tid efter at flere højreekstremister er blevet indvalgt i bestyrelsen.

Mikael Møller Grubert og Brian Thygesen bliver sammen en gruppe andre White Pride-medlemmer registreret af svensk politi før en Blood & Honour-koncert i Ljungbyhed i Skåne, september 2000.

Amt i 2001), Mikael Møller Grubert (DFU Århus Amts bestyrelse, 2001), Henrik Nøhr Sørensen (DFU Århus Amts bestyrelse, 2001 og DFU Nordjyllands Amts bestyrelse, 2003), Lars Rask Eriksson (DFU Århus Amts bestyrelse, 2002), John Seiersen (Næstformand i DFU Århus Amt, 1999) og Rasmus Medoc (Formand i DFU Århus Amt, 2001).

De bliver alle ekskluderet og offentligt stemplet som ekstremister med nazistiske tilbøjeligheder og betegnes som potentielle kupmagere. Udrensningen i Dansk Folkepartis Ungdoms afdeling i Århus Amt finder sted i flere omgange. Otte medlemmer af DFU ekskluderes i 1999, herunder amtssekretæren, formanden, næstformanden og kassereren for afdelingen. I 2002/03 gælder det 10 medlemmer af DFU.

Forbindelser til nazister

Beskyldningen om de nazistiske tilbøjeligheder er på mange måder rammende. De århusianske højreekstremister deltager således ofte i nazistiske koncerter i denne periode, både i Danmark og Sverige.

Ved en koncert den 23. september 2000 i det nazistiske Blood & Honour-netværks hovedkvarter i Ljungbyhed i Skåne, deltager eksempelvis Mikael Møller Grubert, Andre Eeg Jensen, Brian Thygesen, Jesper Hvid Petersen

og Gert Rask Eriksson. Kontakten til nazisterne i Blood & Honour er bevaret frem til i dag: da de århusianske højreekstremister bliver ekskluderet fra DFU stifter de netværket Dansk Front i 2002, hvor Blood & Honours danske afdeling hurtigt bliver en integreret del og får ledende poster på Sjælland og Fyn.

White Prides hjemmeside er desuden i længere tid prydet med et banner med teksten "We Support Combat 18". 18 er en kode for det 1. og 8. bogstav i alfabetet, nemlig A og H, en forkortelse for Adolf Hitler. Combat 18 er navnet på en bevæbnet engelsk nazi-gruppe, der ligesom White Pride startede som vagtværn for det yderste højre. Gruppen gik senere solo og stod i 1990'erne bag afsendelser af flere brev bomber, registrering af venstreorienterede og organiserede voldelige overfald på politiske modstandere. Århus-folkene besøger denne gruppe i England og inviterer dem ifølge artikler på deres egen hjemmeside ligeledes til den jyske hovedstad.

Omkring årtusindeskiftet er de unge højreekstremister omkring White Pride uden politisk organisering. De er blevet udelukket fra Dansk Folkeparti, Dansk Forum er lukket og de starter derfor i 2002 deres egen gruppe – Dansk Front.

Ultra Fans af Aarhus G.F.

[Nyheder](#)

[Holdet](#)

[AGF Hools' historie](#)

[Andet](#)

[Links](#)

100% AGF Fans

[Dansk Hooligan forum](#)

Last update:
09/11-2002

We support:

Combat 18

Email:
agfuwp@hotmail.com

White Prides hjemmeside anno 2002.

DANSK FRONT – 2002 TIL 2007

”Samtidig er slagsmål en udmærket måde at hærde ungdommen på. Alt for mange danske mænd ligner og opfører sig rent ud sagt som en flok bøssekarle. Pga deres opvækst blandt kællinger og venstresnoede mandlige pædagoger har de mistet enhver lyst til kamp. Fodboldarenaerne er glimrende steder at rekruttere folk til kampen mod det multietniske samfund. Det har jeg selv haft stor succes med. »Hooligans« er folk der tør kæmpe for det de elsker. Det er netop det vi mangler på den nationale fløj.”

Tidligere White Pride-leder og initiativtager til Dansk Front, Jacob Engelbrekt Andersen, på Dansk Fronts debatforum, september 2002

Dansk Front bliver stiftet af folk i og omkring White Pride i 2002. I en erklæring på gruppens hjemmeside kan man læse, at ”Folkene bag danskfront.dk er en flok af fædrelandskærlige mennesker, der alle har en biologisk verdensopfattelse til fælles. Med andre ord: vi er racister!”.

Dansk Front er organiseret som et netværk af selvstændige lokalafdelinger, og er inspireret af organisations-konceptet ”kammeratskabsgrupper”. Det er en struktur som nazistiske grupper i Tyskland har udviklet for at omgå

myndighedernes kriminalisering af den højreekstreme bevægelse i Tyskland. Samtidig minder strukturen også meget om den som Århus-folkene kender i hooliganmiljøet.

Ledelsen i Dansk Front består af en ”administrationsgruppe”. Den omfatter i januar 2007 ålborgenser Henrik Nøhr Sørensen, århusianerne Jacob Engelbrekt Andersen, Lars Rask Eriksson, Frederik Galmar, Line Palme Olsen, Mads Andergren Andersen og Thomas Skovgaard Engelbrekt Andersen samt københavnere Emil Jeppesen.

Det er den tidligere suppleant til DFU’s hovedbestyrelse, Brian Thygesen, der en overgang står som registrant af domænet til

hjemmesiden danskfront.dk. Denne hjemmeside og dets debatforum bliver netværkets absolutte opdrejningspunkt og er udover fodbold-miljøet, det sted hvor netværket hverver sine aktivister.

Internationale kontakter og lokale afdelinger

Et af de første arrangementer som Dansk Front står bag er en koncert i samarbejde med vennerne i den danske afdeling af det internationale, nazistiske netværk Blood & Honour. Koncerten finder sted i Vallensbæk i maj 2004 og afspejler det tætte samarbejde mellem Dansk Front-gruppen og organiserede nazister. På danskfront.dk bliver der således også i samme periode uploadet billeder af et dansk flag med teksten "UWP, AGF, C18". Henover flaget ligget et gevær.

Politiet Efterretningstjeneste skriver allerede et år efter at netværket er stiftet, i deres årsrapport for 2003: "Hvad angår de forskellige grupper,

bl.a. Blood & Honour og Dansk Front er det konstateret, at der foregår samarbejde mellem grupperne på en række områder, ligesom man mødes til hinandens koncerter og arrangementer. Samtidig har medlemmer af grupperne deltaget i den årlige Rudolf Hess-March i Wunsiedel i Tyskland d. 16. august. Endvidere har flere af grupperne haft besøg af og besøgt ligesindede grupper i udlandet, blandt andre Combat 18 i England".

Kontakterne i udlandet går dog ikke kun til Tyskland og England. Allerede siden starten af årtusindet deltager folk fra White Pride og Dansk Front i Salem-marcherne i Stockholm. Marcherne afholdes hvert år i december til minde om en ung nazist, der i 2000 blev knivdræbt. Marcherne er den største af sin slags i Norden og er indkaldt af et netværk af svenske nazi-grupper. Den er et tilløbsstykke for højreekstremister og både det danske nazi-parti DNSB og Blood & Honour er at finde ved marcherne.

White Pride-medlemmet Michael Buch sammen med Dorthe Muff Svendsen, lillesøster til Blood & Honour-lederen Flemming Muff Christiansen, ved en nazistisk demonstration i Neumünster i Tyskland, april 2003.

Mikael Møller Grubert (i midten), Jacob Engelbrekt Andersen (t.v.) og Blood & Honour-lederen Kasper Kröner (hvid kasket) ved en nazistisk demonstration i Neumünster i Tyskland, april 2003.

I 2006 sendte Dansk Front en bus til den årlige, nazistiske Salem-march i Stockholm. Blandt deltagerne var Lars Grønbæk Larsen (i åbentstående jakke yderst til højre) og Christian Sølvkær Andersen (hvid kasket).

Gert Rask Eriksson fra Århus-gruppen ses også sammen med en gruppe Dansk Front-folk fra København til en koncert i det svenske naziparti Nationalsocialistisk Fronts svenske hovedkvarter i Vara den 2. oktober 2004.

I sommeren 2003 stifter White Pride-lederen

Michael Verner Larsen en københavnsk afdeling af Dansk Front, da han i en periode bor i hovedstaden. I denne afdeling indgår hovedparten af de tilbageværende Blood & Honour-aktivister, og gruppen af nazister nedlægger efterfølgende deres egen gruppe for i

Ved kampen Lyngby-AGF i april 2007 fik White Pride på stadion selskab af en gruppe andre nazister, blandt andet Blood & Honour Denmark-lederen Flemming Muff Christiansen (øverst til venstre i brun kasket og sort jakke).

stedet at overtage den københavnske afdeling da Michael Verner Larsen få år senere flytter tilbage til Århus.

Samtidig med opstarten af den københavnske afdeling begynder Århus-gruppen en voldelig kampagne mod en gruppe lokale antiracister. I december 2003 overfalder en ung mand på midt på Fredens Torv i Århus centrum af 15-20 højreekstremister med slag, spark og flasker. Dette sker, efter at samme personkreds tidligere på måneden har angrebet en bunker i Århus, der var besat af unge fra venstrefløj. To af de unge blev overfaldet udenfor, mens gruppen fyrer nødraketter ned i bunkeren.

De følgende år vokser Dansk Front til et landsdækkende netværk med lokalafdelinger i Ålborg, Århus, Midtjylland, Trekantsområdet, Sønderjylland, Fyn, København, Nordsjælland og Vestsjælland. Netværket når sit klimaks i vinteren 2005-06 under den såkaldte Muhammed-krise, og har på det tidspunkt flere tusinde brugere på sit internetforum, hvoraf dog kun en mindre del er aktive skribenter.

De enkelte lokalafdelinger udenfor Århus og København når sjældent op på mere end fem til 10 aktive og et lignende antal sympatisører. Ofte var folk mere interesserede i at se fodbold og feste sammen end at lave egentlig politisk arbejde. Aktiviteterne havde derfor tit en mere social end klar politisk profil: nogle afdelinger

var ude at bowle sammen, andre grillede, afholdt koncerter eller gik ud og så fodbold sammen. Lejlighedsvis fandt der løbeseddels-uddelinger sted samt opsætning af klistermærker og et par enkelte bannerophængninger over en motorvej.

I forbindelse med Muhammed-krisen gennemførte Dansk Front to demonstrationer. Den første fandt sted i Hillerød den 4. februar 2006 under parolen "Stå Fast Danmark" med deltagelse af 100 personer. Den anden blev afviklet i Svendborg den 10. juni samme år med 150 deltagere samlet under parolen "Akkari og Laban ud af DK".

Den første generation i defensiven

Administrationsgruppen, der udgør den egentlige ledelse af Dansk Front, træder i løbet af de fem år netværket eksisterer aldrig frem offentligt. Dette hænger sammen med, at flere fra gruppen allerede i 2003 blev hængt ud på forsiden af Ekstra Bladet for deres forbindelse til White Pride.

Jakob Engelbrekt Andersen, Michael Møller Grubert, Mads Andergren Andersen, Steven Robert Ryall Kingo, Jesper Hviid Petersen samt tvillingebrødrene Mikkel og Rasmus Bonde bliver 22. juni 2003 nævnt med navn og billede i Ekstra Bladet under overskriften "Her er AGF's nazi-hooligans". Århus Stiftstidende bringer efterfølgende Jakob Engelbrekt Andersens privatadresse og et billede af hans hjem i avisen.

Afsløringerne og en efterfølgende forstærket indsats fra myndighedernes side betyder, at den hårde kerne er nødt til at holde lav profil.

I maj 2004 erklærer Århus' Venstre-borgmester Louise Gade også White Pride og Dansk Front uønsket i byen. Efter i en lang periode at have forsøgt at tie gruppens vold og racisme ihjel, tager borgmesteren initiativ til en målrettet indsats mod højreekstremisterne og styrker samarbejdet mellem byens fodboldklubber, politiet, Århus Kommune og byens restauratører. Målet med kampagnen er at gøre det nemmere at identificere og udveksle informationer om netop denne persongruppe. Baggrunden er en lang række episoder i byens natteliv, hvor folk i og omkring Dansk Front og White Pride har chikaneret og overfaldet flere mennesker på værtshuse og diskoteker.

På et offentligt møde fortæller Louise Gade om sin holdning til Dansk Front-folkene: "Der er måske tale om 30-40 stykker, men det skal slås fast, at vi i Århus ikke vil finde os i dem, og derfor skal vi benytte enhver lejlighed til at fryse dem ud". Louise Gade siger ifølge Århus Stiftstidende også om initiativet: "Målet er, at disse nynazistiske ekstremister skal kunne kendes, så de kan lukkes ude".

Også politiet sætter ind overfor gruppen. I en rapport fra marts 2005 skriver Rigspolitichefen, at medlemmer af White Pride de to foregående

år er blevet sigtet for vold 21 gange, hvoraf kun tre har været i forbindelse med fodbold. Desuden har politiet sigtet dem for 41 tilfælde af hærværk, gadeuorden og overtrædelse af våbenloven. På dette tidspunkt vurderer politiet, at gruppen har 25 kernemedlemmer og endnu 20 medløbere. Rigspolitichefen skriver i sin rapport, at gruppen er "en del af den nynazistiske og nationalpatriotiske bevægelse i Danmark", men beretter derudover, at man vurderer gruppen til at "ligge i dvale" i starten af 2005.

I disse år optræder White Pride sjældent som gruppe på stadion, og tidligere tiders storhed som hooligangruppe genskabes aldrig med den gamle generation ved roret. Tiden bliver i stedet brugt på at opbygge Dansk Front via internettet og på hemmelige møder samt lukkede arrangementer.

White Pride vågner

I løbet af 2005 sker der dog noget, som skal få White Pride til at vågne fra sin dvale. En flok yngre mænd, der ikke tidligere er set i politiske sammenhænge kommer via internettet og stadion i kontakt med Dansk Front i Århus, hvor de introduceres til den racistiske ideologi. Denne nye, unge gruppe ses ofte sammen ved både AGF og Aarhus Fremads kampe, og kommer til at udgøre den nye generation af White Pride.

Den skærpede indvandringsdebat i kølvandet på Jyllands-Postens Muhammed-tegninger, samt et boom i antallet af såkaldte "uofficielle" fodboldfans efter filmen "Football Factory" i 2004, skaber tilsammen grobund for en øget

White Pride anno 2004 - før generationsskiftet. Yderst til venstre ses Lars Rasmussen, i midten Asbjørn Borg (ternet kasket og sort jakke) og en af Bonde-tvillingerne yderst til højre.

En 1. maj-demonstration i Århus i 2005 passerede værtshuset Butleren i Århus, hvor en større gruppe White Pride-folk opholdt sig. I gruppen ses blandt andet Morten Kjeldsen (nummer to fra højre) og Forsvarets træner Simon Degn Lajer (yderst til højre). I ternet skjorte ses det voldsdømte DNSB-medlem Niels Kristensen og bag ham det nu tidligere White Pride-medlem Michael Verner Larsen.

tilgang til det højreekstreme miljø i Århus. I denne periode prioriterer den første generation i White Pride som nævnt politik i form af Dansk Front, og senere Århus Mod Moskeen, hvilket betyder, at de unge hurtigt kan få indflydelse på White Pride.

Den unge hooligan Simon Hvass Jacobsen får hurtigt en rolle som den unge generations leder, både politisk og i fodboldsammenhænge. Inden han finder sig til rette i Dansk Front og White Pride forsøger han sig dog flere andre steder. I 2004 melder han sig ind i Nordisk Nationalsocialistisk Ungdom, et netprojekt drevet af en ung nazist fra Skive. På dette tidspunkt er Simon Hvass Jacobsen FCK-fan, og tilknyttet det uofficielle fanmiljø omkring den københavnske klub. Da han bliver set medvirke til et angreb på to FCK-hooligans i selskab med 10-15 White Pride-medlemmer, bliver han lagt på is i hooliganmiljøet i København.

Der går kun ganske kort tid før han er at finde på Århus Stadion til AGFs hjemmekampe og ses desuden sammen med Silkeborg-fangruppen Highland Boys. I samme periode er den unge nazist desuden medlem af et debatpanel på DR i programmet Ungefair.

Den 23. juli 2005 gør den nye generation i White Pride sig for første gang bemærket med et spontant og meget brutalt overfald på en 24-årig etiopisk udvekslingsstudent. Den

unge studerende er på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt, da han støder ind i gruppen af aggressive racister. Overfaldet indledes med ordene: "Danske piger er kun for danske mænd" hvorefter gruppen på seks til otte mand lader slag og spark regne ned over den sagesløse mand mens han ligger ned. Øjenvidner fortæller, at en fra gruppen råber "Ja, løb neger. Det gør I jo altid", da han endelig får mulighed for at komme på benene og slipper væk. Carsten Ingemann Meier Andersen, Morten Kjeldsen og Asbjørn Borg idømmes hver fire måneders ubetinget fængsel for overfaldet, der af dommeren karakteriseres som racistisk motiveret. Alle tre er tilknyttet White Pride og Dansk Front, og de to sidstnævnte er i dag tilknyttet Dansk Fronts efterfølger, foreningen Vederfølner.

En anden fra gruppen af overfaldsmænd, Casper Lindberg Staal, frikendes for vold, men idømmes bødestraf for at heile overfor en politibetjent i forbindelse med en fodboldkamp. Den unge mand stod, ligesom Morten Kjeldsen, desuden på stillerlisten for lokallisten Århus Mod Moskeen ved kommunalvalget i november samme år. Stillerlisten er en liste med underskrifter, de såkaldte stillere, der, ligesom ved et folketingsvalg, skriver under på at en lokalliste må stille op til et kommunalvalget.

Århus Mod Moskeen

Lokallisten Århus Mod Moskeen er i efteråret 2005 det vigtigste projekt for det yderste højre

i den jyske hovedstad. Spidskandidaten er den tidligere Venstre-mand Søren Quist Rasmussen, mens de andre kandidater er udbrydere fra Dansk Folkeparti. I baggrunden befinder flere folk fra Den Danske Forening, Dansk Front og White Pride sig, og projektet er et eksempel på hvor tæt relateret de forskellige grupper i Århus egentlig er. Referater fra lokallistens bestyrelsemøder, hentyder at de reelle ledere af Århus Mod Moskeen, er en gruppe af ”rådgivere”. Denne gruppe består blandt andet af Lars Rask Eriksson, fra Dansk Front, samt det mangeårige medlem af Den Danske Forening, Jesper Nielsen. De to samlede sammen med lokallistens formand, Tomas Kierstein, som i dag er næstformand i Den Danske Forening, den højreekstremer bevægelse i Østjylland i et projekt som konkurrerede direkte med Dansk Folkeparti til kommunalvalget i 2005. Blandt støtter og aktivister var en god del fra White Pride.

Stillerlisten afslører således, at der er stor opbakning til projektet blandt byens højreekstremister. På listen optræder eksempelvis Lars Rask Eriksson, Simon Degn Lajer, Mads Andergren Andersen, Mikkel Zeiler, Thim Mortensen Petersen, Stig Mølgaard Rask Pedersen, Rasmus Bonde Jacobsen, Mikkel Bonde Jacobsen, Christian Sølvkær Andersen, Morten Kjeldsen og Frederik Galmar. En Bjarke Koppel har også sat sit navn på listen – han

skal blive hovedperson i en af de mest omtalte højreekstremer overfald i Århus kun ni dage efter kommunalvalget den 20. november.

Det er dog ikke kun på papiret, at White Pride bakker op om lokallisten. Da Århus Mod Moskeen små to år senere, den 19. juni 2007, holder generalforsamling på Hovedbiblioteket i Århus står en større gruppe fra White Pride som vagtværn. Her ses blandt andre Thomas Vestergaard, Christian Sølvkær Andersen, Simon Hvass Jacobsen og Stefan Lindskov Timm. Til stede var også Rasmus Medoc. Og dette er ikke første gang, at White Pride står for sikkerheden ved Århus Mod Moskeens arrangementer.

Af interne dokumenter fra Århus Mod Moskeen, som Redox er kommet i besiddelse af, fremgår det, at den daværende Dansk Front-leder og nuværende kasserer i Vederfølner, Lars Rask Eriksson, i marts 2005 var ansvarlig for sikkerheden ved lokallistens generalforsamling. I referatet fra planlægningsmødet måneden inden lyder det: ”Et par udvalgte personer sørger for sikkerheden uden for døren. LR kontakter disse.”

Cafe Oskar-angrebet

Den 29. november sker angrebet på Cafe Oscar i Mejlgade, hvor Antiracistisk Netværk holder møde. Også her optræder flere unge mænd, som ikke før har været kendt for deres

Århus mod Moskeens forberedelsesmøde dagen inden lokallistens opstillingsmøde i efteråret 2005. Fra venstre: Niels-Christian Braad, Jesper Nielsen, Mikael Møller Grubert, Rasmus Medoc, Tomas Kierstein, Lars Rask Eriksson.

White Pride som vagtværn ved Århus Mod Moskeens generalforsamling, 19. juni 2007. Med højre arm strakt ses Thomas Vestergaard.

White Pride som vagtværn ved Århus Mod Moskeens generalforsamling, 19. juni 2007. I stribet trøje Christian Sølvkær Andersen, til højre for ham Thomas Vestergaard med kasket. I hvid og grøn trøje ses Simon Hvass Jacobsen flankeret af Rasmus Medoc i blå kasket.

forbindelse til det højreekstreme miljø. Op mod 15 personer tilknyttet Dansk Front og White Pride stormer cafeen efter det anti-racistiske møde er slut, smadrer inventar og slår og sparker to venstrefløjsaktivister, herunder en byråds kandidat fra Enhedslisten. Politiet bliver hurtigt tilkaldt af naboer, men gruppen når at flygte.

Få dage efter melder føromtalt Bjarke Koppel fra White Pride dog sig selv og indrømmer, at han, som en del af en koordineret aktion, har

infiltreret mødet og brugt peberspray mod flere mødedeltagere.

Østjyllands politi involverer Politiets Efterretningstjeneste i opklaringsarbejdet og foretager flere ransagninger i byens højreekstremistiske miljø. Her findes flere ulovlige våben, såsom tåregassprays og knive. På trods af, at i hvert fald en enkelt, Simon Hvass Jacobsen, overfor politiet indrømmer at have deltaget i angrebet, rejses der ingen sigtelser. End ikke Bjarke Koppel, som indrømmer at have brugt

peberspray mod mødedeltagerne sigtes for vold. Af politiets efterforskning fremgår det, at udover de førnævnte så deltager Asbjørn Borg, Mikkel Zeiler Pedersen og Claus Villumsen Østergaard i angrebet.

Allerede en uge efter det første angreb, går samme persongruppe løs på cafeen igen. Her bliver der kastet sten, cykler og flasker mod ruderne. Ingen personer kommer dog til skade. Dette bliver starten på en periode med jævnlige rudeknusninger i både Cafe Oskar og senere også Enhedslistens lokaler.

På gaden med Dansk Front

Udover rå gadevold og hærværk mod venstrefløjen, så engagerer den nye generation sig også i Dansk Fronts øvrige arbejde. De er med, når der demonstreres og overtager senere rollen som vagter ved den yderste højrefløjs arrangementer i Århus.

I 2006 ses de unge hooligans i flere Dansk Front-sammenhænge. Den 18. februar demonstrerer Simon Hvass Jacobsen og Paw Hald sammen med flere Dansk Front-medlemmer på Store Torv i Århus. Lidt uden for demonstrationen bruger Lars Rask Eriksson og Thomas Smed Bjørnli anledningen til at fotografere og videofilme anti-racistiske moddemonstranter. Demonstrationen er indkaldt af den højreekstreme internet-debattør Karsten Holt, under parolen "Vi kræver en undskyldning for indvandrerkriminalitet", og samler omkring 30 mennesker.

Den 10. juni deltager Thomas Vestergaard sammen med Simon Hvass Jacobsen, Stefan Lindskov Timm, Simon Degn Lajer, Morten Bundgård, Paw Hald, Asbjørn Borg og Christian Sølvkær Andersen i Dansk Fronts demonstration i Svendborg. Her står de side om side med flere fra den ældre generation, blandt andre Lars og Gert Rask Eriksson, samt Johny Conrad Petersen, Mads Andergren Andersen og Thim Mortensen Petersen.

I forbindelse med Dansk Front-demonstrationen finder der en anti-racistisk mod-demonstration sted, hvortil der blandt andet kører busser fra Århus. Inden bussens afgang ses en grå mazda i området. Ejeren af bilen, hvorfra der videofilmes, er White Pride-hooliganen Thomas Vestergaard, og med i bilen er den nuværende kasserer for Vederfølner, Lars Rask Eriksson.

Ved Dansk Fronts egen busafgang fra Århus ses desuden både Jacob Engelbrekt Andersen og Michael Verner Larsen.

Demonstrationen i Svendborg er officielt arrangeret af gruppen De National-Liberale, hvis formand er fremskridtsmanden Lars Grønbæk Larsen, der i 2008 bliver formand for foreningen Vederfølner. Reelt er der dog tale om et Dansk Front-arrangement, og demonstrationens forreste banner er da også en reklame for netværkets hjemmeside.

Ved Dansk Fronts demonstration i Svendborg i juni 2006 deltog hovedparten af den nye White Pride-generation. Her ses blandt andre Stefan Lindskov Timm, Christian Sølvkær Andersen og Simon Jacobsen.

White Pride i Odense til B1913-Aarhus Fremad-kamp i juni 2006. White Pride-gruppen tæller fra venstre: Paw Hald, Morten Bundgård, Simon Hvass Jacobsen, Christian Sølvkær Andersen og Kasper Ehlers.

I juli 2006 arrangerede Dansk Front en større grillaften i en sjællandsk skov. Her ses Lars Grønbæk (i midten) i selskab med (fra venstre til højre) Kim Bang Andersen (Dansk Front København), Dimitrij Busk (Dansk Front København og DNSB), Emil Jeppesen (Dansk Fronts administrationsgruppe) og Stephan Günther (højtstående tysk nazist bosiddende i København).

”Fucking muhammedanere”

Den 11. november samme år er de unge hooligans igen med på tur. Denne gang til en AGF-udebanekamp mod HIK i Hellerup på Nordsjælland. På vej hjem fra kampen, som AGF vinder 2-1, holder bussen ind på en Statoil-tankstation, hvor tre unge mænd med palæstinensisk baggrund tilfældigvis befinder sig.

De godt 30 hooligans som er med denne dag fylder godt på den lille tankstation. Med det samme går flere af dem uprovokeret til angreb på de tre unge flygtninge med slag, spark og kasteskyts.

Andre fra gruppen bakker de mest aggressive op, brøler og synger ifølge øjenvidner ”fucking muhammedanere” og ”fucking perkersvin”. Efter overfaldet drager gruppen videre mod Århus, hvor de modtages af det lokale politi, som fotograferer og registrerer alle, dog uden at rejse nogle sigtelser.

Af overvågningsbåndene på tankstationen fremgår det ellers, at Simon Hvass Jacobsen kaster en uidentificeret genstand mod de tre unge. På videooptagelserne kan man desuden se Andre Eeg Jensen, Mads Andergren Andersen, Allan Birkedahl Jensen, Kasper Ehlers, Christian Sølvkær Andersen, Thomas Smed Bjørnlie, Thomas Vestergaard og Stefan Lindskov Timm befinde sig på tanken i forbindelse med overfaldet.

Det er generelt svært for Århus Politi at få dømt de aggressive højreekstremister. Der bliver således heller ikke rejst nogle sigtelser da ukendte gerningsmænd i marts 2007 sætter ild til en palle med anti-racistisk kampagnemateriale, der opbevares på NRGi Arena, AGFs hjemmebane. Målet for brandattentatet er at ødelægge pins, t-shirts og plakater med teksten ”Jeg er AGF-fan og imod racisme”, der er fremstillet i forbindelse med en kampagne mod racisme iværksat af AGFs officielle fanklub.

Mistanken rettes hurtigt imod White Pride, men de skyldige er aldrig fundet. Brandattentatet støttes dog offentligt af Dansk Front, og netværkets daværende talsperson, Kenneth Andersen, siger til avisen MetroXpress: ”Når nogen laver en kampagne mod racisme har man også lov til at lave en for. Jeg kan ikke se, at der er noget galt i at gøre det på den her måde, så længe

man ikke er til fare for nogen. Det er en harmløs demonstration, hvis budskab jeg kun kan støtte”.

Kenneth Andersen er blevet talsmand for netværket, efter at den tidligere talsmand Julius Børgesen er blevet varetægtsfængslet for opfordring til brandattentat på indenrigsminister Lars Løkke Rasmussen. Julius Børgesen idømmes senere seks måneders fængsel for truslerne samt ulovlig våbenbesiddelse.

Den 12. maj 2007 er Stefan Lindskov Timm, Christian Sølvkær Andersen og Thomas Vestergaard en tur i Randers, hvor nogle kommunistiske partier har afholdt et offentligt debatmøde. Her opsatte Århus-racisterne en mængde Dansk Front-klistermærker omkring mødelokalet, og filmede de fremmødte.

Splittelsen

Mens det i Århus lykkes at få integreret en ny, ung generation i både White Pride og Dansk Front, så står det anderledes sløjt til i resten af landet.

I 2006/07 falder det højreekstreme netværk langsomt fra hinanden, og den ene afdeling efter den anden bliver ramt af inaktivitet og frafald. I et forsøg på at gøre netværket attraktivt for den brede befolkning fjerner man hagekors og andre tydelige referencer til nazisme fra hjemmesidens debatforum og forsøger at få lokalafdelingerne til at holde en pæn facade.

Dette resulterer i, at de fynske afdelingsledere forlader netværket i protest, mens den københavnske og nordsjællandske afdeling, som består af aktivister fra Blood & Honour, i stadig højere grad går sine egne veje. Dette fører i sidste ende til, at københavnerne gendanner Blood & Honour i Danmark, og igen begynder at arrangere nazi-koncerter, da Dansk Front endelig nedlægges i juli 2007. Andre fra afdelingen stifter efter nedlæggelsen gruppen Danmarks Nationale Front.

Udover de interne uenigheder kommer netværket også i offentlighedens søgelys. Det sker da Ekstra Bladet i juli 2006, i samarbejde med Researchkollektivet Redox, sætter navne og ansigter på samtlige afdelingsledere og dokumenterer deres forbindelse til en række voldelige episoder og ledende nazister. I forbindelse med artiklerne i Ekstra Bladet forlader netværkets afdelingsleder i Vestsjælland, Dan Jochumsen, netværket da det kommer

Ved et debatmøde mellem en række kommunistiske partier i Randers i maj 2007 dukkede en mindre delegation fra White Pride op. Fra venstre ses Christian Sølvkær Andersen, Thomas Vestergaard og Stefan Lindskov Timm.

frem, at han også er formand for Dansk Folkeparti i Kalundborg. Han er i dag involveret i Vederfølners aktiviteter.

I perioder er netværkets hjemmeside desuden nede på grund af hacker-angreb, og flere steder i landet udsættes afdelingsmøder for angreb fra militante anti-fascister. I maj 2006 bliver netværkets talsmand, Julius Børgesen, som tidligere omtalt varetægtsfængslet for opfordring til brandattentat mod Indenrigsminister, Lars Løkke Rasmussen. Efter mere end fem måneder i politiets varetægt bliver han løsladt og kort efter ekskluderet fra Dansk Front. Han tager efterfølgende initiativ til gruppen Frie Danske Nationalister.

Splittelsen når dog også ind i den jyske ledelse. Presset på Dansk Front betyder, at Henrik Nørh Sørensen og Frederik Galmar, som begge er med i administrationsgruppen, i efteråret 2006 tager initiativ til foreningen Dansk Front Ungdom. Frederik Galmar er formand for foreningen, ligesom han skriver vedtægterne og sørger for en godkendelse af foreningen i Århus Kommune. De to initiativtagere repræsenterer den bløde fløj i Dansk Front-netværket, og er modsat de andre i administrationsgruppen ikke særlig nært knyttet til White Pride. Den nye forening er et forsøg på at komme ud af den knibe som en række uheldige mediasager om vold, trusler og nazisme har sat netværket i.

”Vores mål var at isolere de voldelige og nazistiske elementer, men det var ikke muligt inden for Dansk Front-miljøet. Tanken om at

forlade Dansk Front har ulmet siden før jul,” fortæller Frederik Galmar til Århus Stiftstidende om initiativet, da bruddet bliver en realitet i juli 2007.

Der sker nemlig det, at Lars Rask Eriksson og Jacob Engelsbrekt Andersen sammen med resten af den hårde kerne i Dansk Front sætter sig på foreningen inden den bliver offentliggjort. Her sætter de deres egne loyale folk ind og ændrer navnet til Vederfølner allerede inden Dansk Front officielt bliver nedlagt i juli 2007.

Derfor forlader Henrik Nørh Sørensen og Frederik Galmar Dansk Front og stifter i stedet en helt ny forening kaldet Unge Demokrater. Den nye forening har de samme vedtægter og formålsparagraffer, som dem Frederik Galmar oprindeligt skrev til Dansk Front Ungdom, og som i dag er overført til Vederfølner. Trods slægtskabet er der i dag intet samarbejde mellem de tidligere allierede.

”Der er kold luft mellem os og Dansk Front-miljøet. Her mener man, at vi er illoyale mod resten af højrefløjen, fordi vi ikke vil samarbejde med de mere ekstreme grupper og ikke vil have dem indenfor i Unge Demokrater. De ser bestemt ikke på os med venlige øjne, og jeg har ingen forventning om, at inderkredsen af Dansk Front i Århus vil bakke op om os,” siger Frederik Galmar til Århus Stiftstidende i juli 2007. Og fortsætter: ”Jeg ved, at den gamle garde i Dansk Front arbejder med et nyt projekt, efter at Dansk Front er nedlagt.”

Mens alt stadig var fryd og gammen. Ved et offentligt møde om moske-byggeriet i Århus var (fra venstre) Jacob Engelbrekt Andersen, Frederik Galmar og Thim Mortensen Petersen på tur med kamera.

VEDERFØLNER - DANSK FRONTS EFTERFØLGER

Første gang en større kreds bliver indviet i planerne om at lancere en offentligt godkendt forening ved navn Vederfølner er det Jacob Engelbrekt Andersen, der fører ordet. Den garvede White Pride-hooligan og Dansk Front-leder fortæller de godt 30 fremmødte, på et møde den 12. maj 2007 i Århus-forstaden Viby, at løsningen på Dansk Fronts problemer er en forening med et pænt ydre. På samme møde præsenteres en anden Dansk Front-leder og White Pride-relateret højreekstremist, Lars Rask Eriksson, som den egentlige leder af foreningen.

Nazister i bestyrelsen

I foreningens første bestyrelse, som bliver indsat mens Dansk Front eksisterer, sidder betroede folk fra Dansk Front. Deriblandt den daværende kontaktperson for Dansk Fronts Fredericia-afdeling, Morten Borup. Han er erklæret nazist, tidligere medlem af nazi-partiet DNSB og har boet i partiets hus i Nørresundby. Han er desuden et fast indslag ved de danske nazisters arrangementer. Det gælder sidste års Hess-march i Kolding samt Blood & Honour Denmarks koncert i Ammitsbøl, nær Kolding, i april 2008.

I bestyrelsen indtræder også Michel Hother Sørensen, som på det tidspunkt er Dansk Fronts afdelingsleder i Sydjylland. På netværkets forum kaldte han sig "Dansk Arier", som en klar reference til den nazistiske term for overmennesker - den ariske race.

Lars Rask Eriksson fra Dansk Fronts administratorgruppe indtræder også selv i foreningens bestyrelse. Og det er der en grund til: han er den absolutte hovedkraft i Vederfølner, selvom han på papiret har den ydmyge titel af kasserer. Diesel, som han kalder sig på nettet, har stor autoritet på grund af sin arbejdsomhed og store berøringsflade med flere generationer af højreekstremister.

Der skal dog gå endnu syv måneder, efter mødet i maj, før Dansk Front-folkene er klar til at præsentere deres nye forening for offentligheden. Man ønsker nemlig at have et pletfrit ydre og et skudsikkert koncept, som ikke kan beskyldes for at være ekstremistisk. I den anledning henter man en gammel ven og loyal støtte ind: Lars Grønbæk Larsen, som foreningens formand og talsperson.

Morten Borup sad med i Vederfølners første bestyrelse. Her ses han i skjorte ved DNSBs Hess-march i Kolding, august 2007.

I oktober 2006 blev Carsten Braaby idømt fire måneders fængsel for et racistisk overfald på en somalier. Retsmødet fandt sted i Svendborg, og med som opbakning havde Carsten Braaby blandt andet Vederfølners nuværende formand, Lars Grønbæk Larsen.

Den unge fremskridtsmand, som bor i Nyborg på Fyn, kender alt til det dobbeltspil, som er nødvendigt for højreekstremister for at begå sig i offentligheden. Og han har tidligere hjulpet Dansk Front med at være ansigtet udadtil. Den 10. juni 2006 stod han for eksempel

som indkalder på netværkets demonstration i Svendborg sammen med sin mini-gruppe De National-Liberale. Efter demonstrationen inviterede han alle deltagerne hjem i privaten til mad og fest.

Lars Grønbæk Larsen og Lars Rask Eriksson ved Dansk Fronts demonstration i Svendborg, juni 2006.

Lars Grønbæk Larsen kender desuden Århus-gruppen helt tilbage fra 2001 hvor han bliver set sammen med blandt andre Lars Rask Eriksson og Henrik Nøhr Sørensen samt en større gruppe fra højreekstreme kredse, i færd med at fotografere en freds-demonstration på Rådhuspladsen i Århus den 19. januar.

Det sociale i højsædet

Først den 14. december 2007, næsten et halvt år efter Dansk Front er nedlagt, går Vederfølner online. På foreningens hjemmeside kan man læse, at de tidligere på måneden har afholdt en Vintersolhvervsfest. Det bliver den første af en række nyheder på siden, som alle vidner om en pressebevidst forening, der værner om sit ry og rygte, og gerne vil signalere, at de har et seriøst projekt med styr på formalia, samtidig med at de dyrker det sociale fællesskab.

På hjemmesiden kan man desuden læse, at foreningen arbejder for at blive landsdækkende, og at man allerede flere gange har været udenfor Århus, blandt andet på Fyn og i Kalundborg, for at forsøge at starte nye afdelinger.

Derudover løftede foreningen lidt af sløret for nogle af deres andre aktiviteter i 2008: en generalforsamling den 8.-9. marts for 60 "begejstrede delegerede", et stort anlagt vikingearrangement den 3. maj fandt sted i forbindelse med Danmarks befrielse, et grundlovsmøde den 5. juni hvor der blev serveret hjemmelavede lagkager samt en sommersolhvervsfest 21. juni i hjertet af Århus

med tre-retters menu, underholdning og patriotisk historieundervisning.

Hilser politi-indsats velkommen

Vederfølners bestyrelse bruger også hjemmesiden til at kommentere på politiets indsats overfor byens højreekstremistiske miljø i forbindelse med den omfattende hærværks-kampagne mod Enhedslistens lokaler i Sejerøgade i starten af 2008. Dermed forsøger foreningen at positionere sig som en seriøs forening, der er tilhænger af demokrati og grundlov. Man kan således læse, at bestyrelsen hilser politiets indsats mod den højreekstreme bevægelse "velkomment", samt at "politisk vold er uacceptabelt og på ingen måde foreneligt med Vederfølner".

Baggrunden for bestyrelsens udtalelse er, at et medlem af foreningen, Thomas Vestergaard, der som omtalt tidligere var et betroet medlem af Dansk Front og tillige er aktiv i White Pride, har indrømmet at stå bag en stor del af hærværket mod Enhedslisten. Vederfølner ekskluderer Thomas Vestergaard, dagen efter at han anholdes den 2. april 2008, og skriver, at man på grund af den pinlige sag har "iværksat flere tiltag som skal forhindre en gentagelse".

Det er dog værd at notere sig at eksklusionen først kommer efter at Researchkollektivet Redox skrev at den racistiske hooligan var medlem af foreningen. Indtil historien på redox.dk og senere i Århus Stiftstidende, lod bestyrelsen sagen passere i tavshed.

En af Vederfølners udadvendte aktiviteter er klistermærke-opsætning.

Opsamling før Vederfølners generalforsamling på Europaplads i Århus. Rene Lindberg (med AGF-tørklæde om halsen) fra Nysir i selskab med blandt andet Thomas Vestergaard (yderst til venstre), Simon Hvass Jacobsen (yderst til højre) og Daniel Carlsen (nummer to fra højre), alle White Pride.

Episoden afspejler udmærket foreningens dilemma.

Invitationer med posten

På den ene side ønsker man at fremstå som et seriøst alternativ til Dansk Folkeparti og dennes ungdomsorganisation. På den anden side så har hamskiftet fra Dansk Front til Vederfølner betydet, at kernegruppen stadig udgøres af militante racistiske hooligans.

Den nære relation kommer blandt andet til

udtryk ved foreningens arrangementer, som man så vidt muligt forsøger at holde væk fra offentlighedens søgelys. I et forsøg på at forhindre at uvedkomne får indsigt i foreningens aktiviteter sendes invitationer til og nyhedsbreve om foreningens arrangementer alene ud pr. brev med posten, og aktiviteterne opreklameres aldrig offentligt.

Og det er måske med god grund. Vederfølners møder er nemlig samlingspunkt for den gruppe af højreekstremister, som de seneste år har stået

Opsamling før Vederfølner generalforsamling på Europaplads i Århus. Yderst til højre ses John Seiersen, nummer tre fra højre er White Pride-medlemmet Morten Kjeldsen.

bag utallige overfald, systematisk hærværk samt udbredelse af racistisk og nazistisk propaganda i Århus-området. Samme persongruppe som mødtes i Dansk Front, og som udgør den nye generation i White Pride.

Til foreningens generalforsamling d. 8.-9. marts 2008 deltog for eksempel hærværksmanden Thomas Vestergaard samt hooligan-lederen Simon Hvass Jakobsen sammen med Nick Schwabach, Stefan Lindskov Timm og Morten Kjeldsen. Alle medlemmer af hooligangruppen White Pride. Derudover deltog Daniel Carlsen fra nazipartiet DNSB.

Efter denne generalforsamling offentliggør Vederfølner på sin hjemmeside en ny bestyrelse bestående af Lars Rask Eriksson, Lars Grønbæk Larsen, Simon Degn Lajer, Michel Hother Sørensen og Dennis Jørgensen.

Slagsbrødrene fra White Pride havde måske en særlig interesse i dette møde. Det var i hvert fald her, at medlemmerne vedtager, at foreningens sekundære formål er at "uddanne medlemmerne fysisk" og "udbyde sport og anden fysisk aktivitet". Med beslutningen overtager Vederfølner reelt en af Dansk Front-Århus' hovedaktiviteter igennem mange år: at træne byens højreekstremister, i særlig grad White Pride, i kampsport.

Forsvardem

I bestræbelserne på at generobre magten over den patriotiske bevægelse har den hårde kerne i Vederfølner gjort White Pride til deres nærmeste allierede. Denne alliance inkluderer træning af de voldelige hooligans i kampsports-teknikker hver mandag og onsdag på Rosenvangskolen - samme ugedage som Vederfølner har meddelt

kommunen, at de afholder møder.

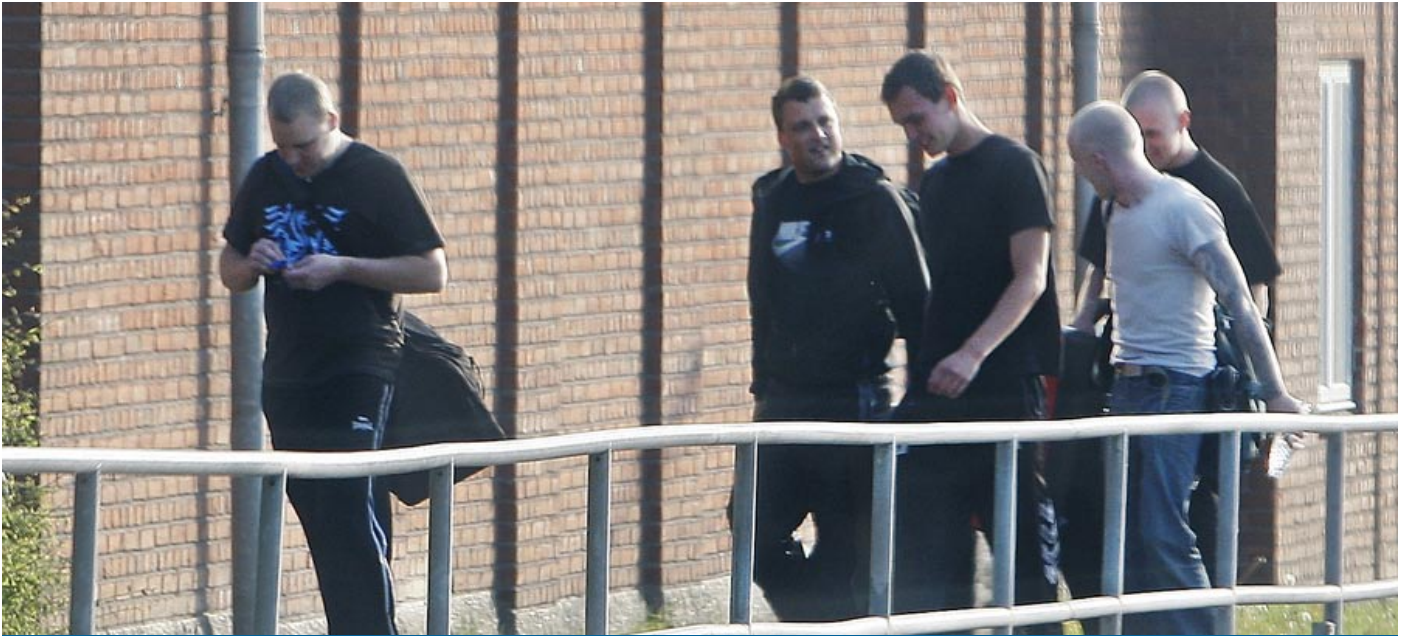
Formelt er det dog en forening ved navn Forsvardem, som lejer skolens lokaler. Denne forening er stiftet af Mads Andergren Andersen i november 2005, dengang han sad i administrationsgruppen i Dansk Front sammen med Lars Rask Eriksson og Jacob Engelbrekt Andersen.

I bestyrelsen for Forsvardem sidder desuden tre bestyrelsesmedlemmer af Vederfølner, nemlig Michel Hother Sørensen, Simon Degn Lajer og Lars Rask Eriksson. Endnu et prominent medlem af kampsports-foreningens bestyrelse er den mand, som i sin tid var registeret som ejer på hjemmesiden danskfront.dk, Brian Thygesen. Som ekstern revisor er indsat Lars' tvillingsøster, Majbrit Rask Eriksson.

Til Forsvardems træning deltager jævnligt nogle af de mest aktive medlemmer i White Pride anno 2008. Det gælder blandt andre Nick Schwabach, Kasper Ehlers, Anders Gunge Dall, Paw Hald samt Nikolaj Lauritzen.

Thomas Vestergaard har flere gange benyttet sig af muligheden for at lære at slås på Rosenvangsskolen. Det er værd at notere sig, at Thomas Vestergaard også har deltaget i træningen efter at han officielt var blevet smidt ud af Vederfølner. Han er ligefrem ankommet til træning i bil sammen med Vederfølner-lederen Lars Rask Eriksson.

Det er som hovedregel Lars Rask Eriksson, der organiserer kampsports-træningen sammen med Simon Degn Lajer. Sidstnævnte fungerer som træner for de typisk fem til ti fremmødte højreekstremister, som hver uge deltager i

Træning i Forsvardem, 2. juni 2008. Forrest ses Lars Rask Eriksson, bagerst Thomas Vestergaard og Simon Degn Lajer.

Forsvardem-træning den 25. februar 2008. Paw Hald træner slag mod træneren Simon Degn Lajer.

Forsvardems træning.

Tre generationer mødes

Slænget af White Pride-hooligans er ofte også at se ved Vederfølners øvrige arrangementer. Det gælder for eksempel til foreningens grundlovsmøde den 5. juni. Mødet blev afholdt i samarbejde med Den Danske Forening, der har gjort det til en tradition at markere dagen ved Borum Eshøj, lidt uden for Århus.

Her mødtes tre generationer af højreekstremister for at høre taler af Thomas Kierstein, der er

formand for lokallisten Århus Mod Moskeen og samtidig næstformand i Den Danske Forening, samt Vederfølners formand Lars Grønbæk Larsen og den aldrende Poul Vinther Jensen, forhenværende næstformand i Den Danske Forening.

Blandt tilhørerne denne dag ses den unge generation af White Pride-hooligans, såsom Martin Stegmann, Anders Gunge Dall, Nikolaj Lauritzen, Stefan Lindskov Timm og Kasper Ehlers, sammen med garvede aktivister fra det højreekstreame miljø; Jacob Engelbrekt Andersen,

Forsvardem-træning den 25. februar 2008. Lars Rask og træneren Simon Degn Lajer træner knæ mod maven.

Gert Rask Eriksson og hans bror, Lars Rask Eriksson. Veteranerne denne dag talte blandt andre Vederfølner-formandens far, Leif Grønbæk Larsen, der ligesom sin søn er kredsformand i Fremskridtpartiet, samt flere fra Den Danske Forening og repræsentanter for den norske forening Folkebevegelsen Mot Innvandring.

Til Vederfølners sommersolhvervsfest den 21. juni, som fandt sted i Folkeoplysningens Hus på Vester Alle i Århus centrum, havde White Pride-folk ansvaret for opsamling af gæsterne. I dagens anledning var de to White Pride-medlemmer Anders Gunge Dall og Nick Schwabach

iklædt officielle jakker for Vederfølner. Ved arrangementet deltog også en af de centrale personer i den officielt ikke-politiske AGF-fangruppe Nysir, Rene Lindberg. Lindberg var i øvrigt også til stede få uger inden da Vederfølner afholdte grundlovsmøde.

Et tidligere centralt medlem af Dansk Front, den tidligere næstformand i Dansk Folkepartis Ungdom i Århus, John Seiersen, havde også fundet vej til festen. Han deltog ligeledes i foreningens generalforsamling.

Vederfølners grundlovsmøde i juni 2008 samlede cirka 35 deltagere. Her ses blandt andet Dan Jochumsen (yderst til venstre i ternet skjorte og kasket), Lars Rask Eriksson (hvid t-shirt med trykket "1934") og Anders Gunge Dall (nummer to fra højre, iført hvid skjorte).

Vederfølners grundlovsmøde i juni 2008 samlede cirka 35 deltagere. Her ses blandt andet Thim Mortensen Petersen (nummer tre fra venstre, iført ternet skjorte), Simon Degn Lajer (med solbriller i panden, under pavillionen) og Jacob Engelbrekt Andersen (til højre for Simon Degn Lajer).

Vederfølners grundlovsmøde i juni 2008 samlede cirka 35 deltagere. Yderst til venstre ses Lars Grønbæk Larsen. På billedet ses også Paw Hald, Stefan Lindskov Timm, Anders Gunge og Martin Stegmann fra White Pride.

21. juni 2008 afholdte Vederfølner sommersolhverv i Folkeoplysningens Hus i Århus. Forinden mødtes deltagerne foran Musikhuset i Århus. Blandt de førstankomne var Nick Schwabach (længst til venstre), Paw Hald (nummer to fra venstre) og Martin Stegmann (med højre arm strakt til Hitler-hilsen).

21. juni 2008 afholdte Vederfølner sommersolhverv i Folkeoplysningens Hus i Århus. Forinden mødtes deltagerne foran Musikhuset i Århus. Her blev de modtaget af Anders Gunge Dall og Nick Schwabach iført Vederfølner-jakker, her stående sammen med Morten Kjeldsen. I baggrunden til venstre ankommer White Pride-medlemmet Kasper Ehlers.

21. juni 2008 afholdte Vederfølner sommersolhverv i Folkeoplysningens Hus i Århus. Forinden mødtes deltagerne foran Musikhuset i Århus. Som nummer tre fra venstre ses Dan Jochumsen, til højre for ham Gert Rask Eriksson og derefter Morten Bundgård i en Thor Steinar-trøje.

HÆRVÆRK OG VOLD

Parallelt med engagementet i Vederfølner og Forsvardem's træning, er White Pride-gruppen i perioden efter Dansk Fronts nedlæggelse involveret i en lang række volds- og hærværksepisoder med politiske motiver. Fra sensommeren 2007 til foråret 2008 står gruppen bag en lang række hærværksangreb og overfald, herunder den i medierne omtalte hærværksbølge mod Enhedslisten Århus' lokaler i Sejerøgade, der utallige gange får knust ruder om natten.

14-årig overfaldet

Den 1. september 2007 går en mindre gruppe hooligans forbi Cafe Oscar i Århus. De hamrer på ruderne og truer cafeens gæster, der dog får jaget gruppen væk. Kort tid efter angriber en stor gruppe White Pride-folk cafeen. Øjenvidner angiver antallet af nazister til mellem 20 og 25.

Tidligere på dagen har samme gruppe chikaneret en kun 14-årig iransk dreng i toget på vej hjem fra en AGF-kamp med råb som "perkersvin" og "Danmark for danskerne". Ifølge øjenvidner kastede gruppen flasker, askebægre og andet mod drengen. Drengen slap væk fra de racistiske hooligans ved hjælp fra andre AGF-fans.

Jyllands Posten skriver i forbindelse med overfaldet en leder: *"De pågældende skulle hjem til Århus efter at have set AGF tabe en fodboldkamp i Viborg, og med resultatet 2-0 var selskabet i ond lune. Det gik åbenbart ud over en 14-årig dreng af irakisk afstamning, som i toget mod Århus blev udset som prügelnabe. White Pride-aktører viste stort mod, da de verbalt overfaldt den 14-årige, som også blev mål for kasteskyts som flasker og affald. Resultatet er, at drengen i dag er skræmt efter den uhyggelige oplevelse. Forældrene har demonstreret civil courage ved at melde bøllerne til politiet, og de har ret i, at der grænser for, hvad et barn skal udsættes for. White Pride forfægter synspunkter, der heldigvis ikke længere er på mode, men de bidrager til, at Århus tegner sig for en uforholdsmæssig stor del af de racistiske overgreb, der indberettes til de centrale myndigheder. Risikoen for at blive forulempet og udsat for racistiske overgreb er størst i Århus".*

Angreb på venstrefløjen

Blot en uge senere er den gal igen. En mindre

gruppe aktivister fra bz-miljøet i Århus overfalder af 10-15 unge højreekstremister på den lille gade Hallsti nær byens banegård. Overfaldsmændene råber "røde svin" under overfaldet.

Den 12. september er en mindre gruppe fra White Pride på pubben Bridgewater, hvor de heiler og råber "Danmark for danskerne", ligesom de chikanerer en udlænding og nægter at forlade stedet da bartenderen beder dem om at gå.

Den 6. oktober angriber 15-20 unge højreekstremer en antiracistisk demonstration midt i Århus og jagter de unge antiracister ned gennem gågaden. Blandt højreekstremisterne ses blandt andre Thomas Vestergaard og Simon Hvass Jacobsen, mens Vederfølners formand Lars Grønbæk Larsen ses på værtshus sammen med overfaldsmændene efter angrebet.

Den 9. november, på årsdagen for Krystal-natten, kredsede fire unge højreekstremer rundt i en bil omkring en anti-nazistisk fest. Da festen havde samlet op mod 500 deltagere blev den dog ikke angrebet – formentligt på grund af det høje deltagerantal.

Weekenden efter, den 17. november, bliver fire unge venstreorienterede angrebet af en mindre gruppe højreekstremer, der kommer ud fra værtshuset Den Gl. Høker. Et øjenvidne udpeger efterfølgende Lars Rask Eriksson som en af de formodede gerningsmænd.

Den 24. november overfalder 10-15 White Pride-hooligans seks unge venstreorienterede ved Banegårdspladsen. De unge er på vej til en fest i byens ungdomshusmiljø.

Derefter starter angrebene på Enhedslisten. I december, januar og februar knuses ruderne i partiets lokaler i Sejerøgade systematisk. Den 15. december bliver startskuddet. Her kaster højreekstremister sten efter deltagere i Enhedslistens årlige julefrokost og heiler åbenlyst. Hærværket og overfaldene på Enhedslisten i Århus omfatter desuden følgende episoder:

Den 6. oktober 2007 angreb en gruppe White Pride-medlemmer en mindre, antiracistisk manifestation i Århus. Efter angrebet sad overfaldsmændene på et værtshus sammen med blandt andet Lars Grøn­bæk Larsen, den nuværende formand for Vederfølner. Yderst til venstre det nu ekskluderede Vederfølner-medlem Thomas Vestergaard.

Den 19. december 2007: Rude knust med tre brosten.

Den 25. januar 2008: Tre ruder knust.

Den 1. februar 2008: Flere ruder knust.

Den 8. februar 2008: Flere ruder knust.

Den 10. februar 2008: To medlemmer af Enhedslisten bliver ud for partiets lokaler passet op af to personer. Den ene kaster en cykel efter de to partimedlemmer, mens han råber ”vi smadrer jer og jeres vinduer”.

Den 13. februar 2008: To ruder knust.

Den 3. april 2008: En rude knust.

Politiet sætter ind

Da hærværket mod Enhedslistens lokaler begyndte omkring årsskiftet 2007/08, meldte politiet i Århus hurtigt ud, at det er et angreb på selve demokratiet.

”Uanset hvem der angriber et politisk partis kontor, så betragter vi det som en meget alvorlig sag, og ser det egentlig som et angreb på demokratiet”, siger chefpolitiinspektør John Jacobsen fra Østjyllands Politi, 25 januar 2008 til P4 Østjylland.

Som en del af politiets indsats bliver der i april holdt et offentligt møde mellem

venstre­fløjspartiet og ledende politi folk fra Østjyllands politi på rådhuset. Her gentager politiet, at hærværket er et angreb på demokratiet, og samtlige partier i Århus Byråd udsender en fælles pressemeddelelse hvori de tager afstand fra rudeknusningerne.

Det er dog først da Thomas Vestergaard, et 25-årigt medlem af foreningen Vederfølner, anholdes den 1. april og varetægtsfængsles den 2. april, at der bliver sat en foreløbig stopper for rudeknusningerne. Den 25-årige højreekstremist er, som tidligere beskrevet på redox.dk, ledende medlem af hooligangruppen White Pride og tidligere aktiv i Dansk Front. Han tilstår fire tilfælde af hærværk mod Enhedslisten, men løslades dog allerede dagen efter.

Han når kun at være på fri fod i fire måneder, da han senere varetægtsfængsles for at spille en hovedrolle i et brutalt overfald på et medlem af Anti-racistisk Netværk på Århus Banegård.

464 AGF og Adolf Hitler

Under denne volds- og hærværkscampagne mod byens venstreorienterede miljø har White Pride ingen problemer med at deltage i offentlige arrangementer og dyrke deres lidenskab for fodbold sammen med det officielle fanmiljø

Ved et indedørs fodboldstævne for AGF-fans i januar 2008 stillede White Pride med et hold. På billedet ses holdets support-gruppe på tribunen. Siddende yderst til højre er veteranen Gert Rask Eriksson. Stående nederst til venstre i hvid bluse er den voldsdømte Asbjørn Borg.

Ved et indedørs fodboldstævne for AGF-fans i januar 2008 stillede White Pride med et hold. Fra venstre er de tre indskiftere Thomas Vestergaard, Morten Bundgård og Nick Schwabach.

omkring AGF. Den 19. januar 2008 arrangerer AGF Fanclub en indendørs fodboldturnering for AGF-fans. White Pride stiller med et hold under navnet "464 AGF". 464 er talkoden for D.F.D. - en forkortelse for den klassiske nazi-parole "Danmark for danskerne".

På holdet spiller Thomas Vestergaard, Simon Hvass Jacobsen, Paw Hald, Nick Schwabach, Morten Kjeldsen, Morten Bundgaard og Claus

Villumsen Østergaard. Med sig har de en større gruppe supportere, deriblandt Mikkel Zeiler, Gert Rask Eriksson, Asbjørn Borg og Nikolaj Lauritzen. Flere fra tilskuergruppen heiler undervejs i stævnet. På et af de andre fodboldhold spiller Jan Wolthers Nielsen, et White Pride-medlem, der jævnligt tatoveres af den nordsjællandske Blood & Honour-leder Thomas Peter Runge.

Også til AGFs hjemmekampe føler White Pride

sig så trykke, at de åbentlyst hylder nazismen den 20. april. Det sker ved at fejre Adolf Hitlers fødselsdag midt på tribunerne med et banner på Århus Stadion, hvor teksten lyder "Tillykke 18!" - 18 er talkode for bogstaverne A og H; Adolf Hitler.

Et billede af banner-aktionen udsendes efterfølgende til flere danske medier, og publiceres desuden på DNSBs hjemmeside. Banneret er ifølge kilder i miljøet lavet af DNSB'eren Daniel Carlsen sammen med Simon Hvass Jacobsen og Anders Gunge Dall.

I et interview med avisen JP Århus den 31. maj siger et medlem af White Pride dog, at de ikke opfatter sig selv som nazister. Han forklarer om sin politiske overbevisning: "Vi er ikke nazister, men racister. Vi hader jøder, sorte og alle andre, der ikke er hvide. Vi er imod raceblanding."

Om gruppens brug af vold sig han videre; "Politikerne tror, at de kan ordne det hele ved at snakke. Vi gør det mere voldeligt, for det er vi bedst til".

Modstand fra anti-fascister

Det er dog ikke alle, der ser passivt til, når White Pride-gruppen går på gaden. Da en større gruppe højreekstremister den 12. april angriber en fest i kulturstedet Huset i Århus centrum, hvor Antiracistisk Netværk netop har afsluttet et seminar, bliver de mødt med hård modstand.

20-30 højreekstremister gør kort før midnat klar til at angribe festen, men bliver overrasket af en stor gruppe festdeltagere, som står klar bevæbnet med flasker. Efter et gadekampslignende sammenstød trækker angriberne sig tilbage og politiet ankommer hurtigt til stedet. Øjenvidner udpeger efterfølgende Nick Schwabach og Thomas Vestergaard blandt angriberne.

Tre uger efter - den 1. maj - ses den tidligere White Pride- og Dansk Front-leder Jacob Engelbrekt Andersen i Botanisk Have i Århus, hvor en større gruppe bz'ere er forsamlet efter en demonstration. Han jages bort, og kommer kort tid senere til undsætning af en gruppe fra White Pride. I gruppen ses blandt andre Simon Hvass Jacobsen, Gert Rask Eriksson og Christian Sølvkær Andersen. De 10-15 højreekstremister overfalder bz'erne indtil dette afbrydes af politiet.

Efter episoden anmelder Jacob Engelbrekt Andersen en af de unge venstrefløjsaktivister for at have brugt en tåregasspray imod ham, ligesom Simon Hvass Jacobsen sigtes for vold mod én fra venstrefløjen. Da Jacob Engelbrekt Andersens sag skal for retten den 6. juli er en større gruppe anti-fascister mødt frem og fire personer anholdes efterfølgende for at have knust ruderne i den bil han ankom til retten i.

Desuden bliver White Pride-stamværtshuset Den Gl. Høker udsat for anti-fascistisk graffiti-

Den gamle generation af White Pride-folk stiller sig ofte et stykke fra de unge på stadion. Horsens-AGF den 16. marts 2008 var ingen undtagelse. Mens White Pride stod sammen med resten af de uofficielle fans, stod Jakob Engelbrekt, Thim Mortensen Petersen, Michael Verner Larsen og Lars Rask Eriksson et godt stykke derfra, i selskab med White Pride-medlemmet Morten Kjeldsen og en af de centrale figurer i Nysir, Rene Lindberg.

hærværk og modtager et brev, hvori stedets ejere opfordres til at tage afstand fra White Pride.

Mere fodboldvold

Udover overfald på og konfrontationer med venstrefløjen tørner White Pride flere gange sammen med fans tilknyttet andre fodboldhold. Den 3. maj spiller fodboldklubben OB i Århus. Et aftalt slagsmål mellem Odenses hooligans og White Pride aflyses af ukendte årsager da White Pride er samlet på Århus Havn. Gruppen, der tæller 25 mand, vælger i stedet at angribe en gruppe OB-fans på værtshuset Sherlock Holmes på Frederiks Alle. Flere af de århusianske hooligans bliver dog anholdt af civile politibetjente.

Med i White Pride-gruppen denne dag er blandt andre Jesper Hvid Petersen, Thomas Vestergaard, Simon Hvass Jacobsen, Nick Schwabach, Martin Stegmann, Johny Conrad Petersen, Christian Sølvkær Andersen, Asbjørn Borg, Thomas Smed Bjørnli, Mikkel Busk Espersen og Anders Gunge Dall. Mindst otte fra gruppen, der angriber OB-fansgruppen på Sherlock Holmes har i foråret 2008 været til Vederfølners arrangementer

Den 7. maj overfalder en gruppe White Pride-medlemmer to vagter på Riisvangen Stadion i Århus. Ingen anholdes på stedet, men sent om aftenen anholder Østjyllands Politi Simon Hvass Jacobsen for overfaldet. Han fremstilles dagen efter i grundlovsforhør med henblik på

White Pride samles på havnen før AGF-OB den 3. maj 2008. På billedet ses blandt andet Anders Gunge Dall og Mikkel Busk Espersen.

White Pride på havnen i Århus før AGF-OB den 3. maj 2008. Gruppen er her på vej mod Frederiksgade hvor en gruppe OB-fans sidder på et værtshus.

Slagsmål mellem White Pride og OB-fans i Frederiksgade den 3. maj.

AaB-AGF, 12. august 2007. Johny Conrad Petersen, aktiv i blandt andet White Pride og Vederfølner, med højre arm i vejret til en Hitler-hilsen.

varetægtsfængsling. Dommeren vælger dog at løslade ham næste morgen. Få timer senere anholdes han dog igen. Denne gang i Aalborg hvor han og 16 andre White Pride-folk præventivt anholdes for at forhindre slagsmål med lokale AaB-hooligans. Alle løslades dog igen.

Fredag den 9. maj klapper fælden dog endeligt for Simon Hvass Jacobsen. Byrettens løsladelse af ham dagen inden er blevet kæret af anklageren, og Landsretten vælger at omstøde løsladelsen. Den ledende hooligan sidder herefter

varetægtsfængslet sommeren over og er ved deadline for denne artikel stadig fængslet.

2. juli spiller AaB mod AGF. En mindre gruppe lokale hooligans aftaler et slagsmål med White Pride på en græsplæne i Aalborg. Udover en række White Pride-folk, var også Kenni Christensen til stede ved slagsmålet. Han er centralt medlem af Nysir, en stemningsgruppe der officielt tager afstand fra vold.

Kriminelle kontakter

I sommeren 2008 sættes folk fra White Pride-

gruppen desuden i forbindelse med kriminelle grupper. I midten af maj fortæller Århus Politi i pressen, at man i den seneste tid har oplevet personer fra White Pride i samkvem med personer fra rockergruppen Hells Angels' ungdomsgruppe AK 81. Ved kampen mod Brøndby den 11. maj blev blandt andre Morten Kjeldsen set sammen med en mindre gruppe fra AK 81.

Det er ikke første gang, at White Pride kædes sammen med kriminelle kredse. I efteråret 2007 bliver en mand idømt 8 års fængsel for handel med 7,5 kg amfetamin. Under sagen kom det frem, at den dømte havde forsøgt at samle et nynazistisk tæskehold for at true en eks-rocker til tavshed. Manden, der forsøgte at hyre tæskeholdet var Lars Jafner, der tilbage i 1996 meldte sig ind i Dansk Forum, og i en årrække altså har været organiseret med en gruppe af de centrale personer i White Pride.

Sommerens fængslinger

Henover sommeren 2008 begynder politiets indsats mod de højreekstreme volds- og hærværksmænd at bære frugt. Udover varetægtsfængslingen af Simon Hvass Jacobsen, så sender to andre voldssager White Pride-gruppen under pres og fører til fængsling af flere af gruppens medlemmer.

Den 28. juli kort efter kl. 21 bliver et medlem af Anti-racistisk Netværk i Århus omringet af 6-8

personer fra White Pride på banegården i Århus. De danner en ring om ham og tildeler ham flere slag og sparker ham i hovedet mens han ligger ned. Politiet er hurtigt fremme på stedet og med hjælp fra øjenvidner og videoovervågning lykkes det hurtigt at identificere gerningsmændene, som dog når at flygte.

Dagen efter varetægtsfængsles den tidligere omtalte Thomas Vestergaard for at have ført an i overfaldet. Samme dag melder Daniel Hauge fra White Pride desuden sig selv og indrømmer at have deltaget i overfaldet på den unge anti-racist. Han fængsles i to uger. Den 6. august fængsles White Pride-hooliganen Anders Gunge Dall også for at have været med til overfaldet. En fjerde person som sættes i fobindelse med overfaldet anholdes og løslades igen den 8. august.

En anden sag, som skærper politiets opmærksomhed mod White Pride er et brutalt overfald som finder sted natten mellem den 2. og 3. august ved Skt. Clemens Stræde i Århus centrum. En gruppe fra White Pride slår og sparker så hårdt på en 20-årig ung mands hoved, at han er tæt på at miste livet. Offeret ender i respirator, og overfaldet får både politiet og byens dørmænd til at skærpe tonen mod de racistiske hooligans.

Til Århus Stiftstidende siger chefpolitiinspektør John Jacobsen fra Østjyllands Politi den 10. august: "Der må være noget galt i hovederne på

I foråret 2008 anskaffer White Pride sig en større mængde maskering med påtrykte keltiske kors, et af de mest anvendte symboler i den internationale nazistiske bevægelse. Ved Horsens-AGF-kampen i marts 2008 bærer Morten Bundgård tøjstykket om halsen. Ifølge øjenvidner blev samme type maskering anvendt ved det brutale overfald på en 20-årig mand i Århus natten mellem den 2. og 3. august.

dem. Vi har at gøre med en gruppe mennesker, som kan finde på at trampe en ung mand i hovedet, så han får kraniebrud. Det var, hvad der skete forleden ved Skt. Clemens Stræde.”. I samme interview betegner chefpolitiinspektøren White Pride som ”en gruppe forbrydere” og en farlig bevægelse, men underkender samtidig ikke gruppens politiske sigte:

”Gruppen går til angreb på lovlige, politiske

foreninger. Den slags er et angreb på frihedsrettighederne i Grundloven. Det er et angreb på selve demokratiet”. Han opfordrer forældre til straks at gribe ind hvis de opdager at deres børn færdes sammen med gruppen.

Den 4. august anholdes Mikkel Nicco Madsen fra White Pride og varetægtsfængsles efterfølgende for ligeledes at have deltaget i overfaldet på Skt. Clemens Stræde.

NYSIR OG DEN UOFFICIELLE FANKULTUR OMKRING AGF

Grunden til, at White Pride trods myndighedernes, kommunens og AGFs mod-initiativer har oplevet en opblomstring det seneste år er blandt andet udviklingen på de århusianske fodboldtribuner. Her fungerer stemningsgruppen Nysir som en indgang til det højreekstreme miljø.

Siden årtusindeskiftet er der blevet oprettet og nedlagt en række forskellige stemningsgrupper og uofficielle fangrupper omkring fodboldklubben AGF, men i 2007 og 2008 er mange fans gået sammen i en ny stemningsgruppe med navnet ”Nysir”.

Gruppen er officielt ikke-politisk, men er reelt et fristed og mobiliseringsgrundlag for byens højreekstremister.

Nysir er resultatet af en sammenlægning af de to uofficielle fangrupper Ungdommen og Spicy Ultras Aarhus (SUA). Udover en masse ikke-politiske fodboldfans er der i gruppen også en række tidligere og nuværende medlemmer af White Pride samt en hemmelig undergruppe, som kalder sig Eliten.

Både Eliten og White Pride, som begge agiterer for nazisme og bruger vold i deres forsvar for AGF, er en integreret del af Nysir, trods gruppens ikke-politiske linie. Dette hænger sammen med en tolkning af den alment accepterede parole ”ingen politik på stadion”, som betyder, at organiserede racister og nazister er velkomne i gruppen, bare de ikke propaganderer eller

overfalder folk mens de er på tur med Nysir.

En anden årsag til accepten af højreekstremisterne i Nysir er, at medlemmerne i de forskellige grupper kender hinanden efter mange år sammen på stadion og side om side på utallige på bus- og byture i forbindelse med fodbold. Nogle af dem har endda været organiseret sammen tidligere i Ungdommen og SUA ligesom de deler den særlige passion for ekstrem dyrkelse af AGF, der ofte binder uofficielle fans sammen.

Udviklingen skal ses i lyset af, at udviklingen på de århusianske tribuner ligesom i resten af landet de seneste år gået meget hurtigt. En gang var der kun den officielle fanklub omkring AGF, Det Hvide Brøl – i dag AGF Fanclub Aarhus, men omkring 2004/05 oplevede Århus en generel stigning i antallet af såkaldt uofficielle fans. Miljøet bestod af unge mænd som havde set hooligan-filmen ”Football Factory” i biografen, investerede i mode-rigtigt casual-tøj og opsøgte sammenholdet på stadion.

Mange i denne gruppe accepterede et kodeks på stadion, som betød at man vendte sig mod den officielle fanklub, der blev opfattet som en kedelig og kommerciel udnyttelse af den autentiske, ”folkelige” dyrkelse af byens hold. Det er en ”os-mod-dem” holdning i forhold til myndigheder som dominerer, og vold er langt henad vejen accepteret, som en uundgåelig del af kulturen.

Den 7. juni spiste en mindre gruppe fra Eliten på Cafe Pinden i Århus. Fra venstre: Anders Gunge Dall, Rene Lindberg, Kasper Ehlers, Martin Stegmann og Daniel Carlsen.

Baggrunden for Nysir

Første bølge af hooligans og ekstreme fodboldfans kom i starten af 1990'erne. I perioden 1992-1994 opstår de tre vigtigste hooliganfirmaer, der er miljøets egen betegnelse for en hooligangruppe, i Danmark således; Ultras Copenhagen i hovedstaden (i dag Copenhagen Casuals), Southside Brigade fra Brøndby (i dag Southside United) samt århusianske Ultra White Pride (i daglig tale White Pride).

På dette tidspunkt var roligankulturen omkring landsholdet toppet, og fankulturen omkring klubholdene herhjemme begyndte at udvikle sig med inspiration fra udlandet.

Der vokser også en stor kultur af ikke-voldelige stemningsgrupper frem, hvoraf nogen kalder sig ultras efter italiensk forbillede, andre casuals efter den engelsk-inspirerede tøjkultur. Stemningsgrupperne og hooliganfirmaerne har altid været tæt knyttede, og i mange klubber er der overlap mellem de to kategorier af fans. Samlet set går grupperne under betegnelsen "uofficielle", en modsætning til de officielle fanklubber, der ifølge mange uofficielle har en for ukritisk, kommerciel og kedelig tilgang til det at være fodboldfan.

Den anden store bølge som topper i 2004/05 starter omkring årtusindeskiftet i Århus.

I 2001 dannes gruppen Forenden som en udløber

af den officielle fanklub, AGF Fancub Aarhus. Navnet kommer sig af, at to venne-grupper, der kaldte sig Forenden og Bagenden, for sjov kørte en intern rivalisering med hinanden. De sad henholdsvis foran og bagved i samme bus og sang sange imod hinanden når de skulle ud at se fodbold sammen. Gruppen har kontinuerligt arrangeret busafgange til udebaneture, men fokus har aldrig været på at være en egentlig stemningsgruppe, men i højere grad på at have det sjovt og få lidt alkohol indenbords i forbindelse med kampene.

Galehuset

Tre år senere bliver Galehuset dannet, som den første erklærede stemningsgruppe omkring AGF. Galehuset blev delvist dannet som et modsvar på stemningen og stilen i miljøet omkring den officielle fanklub. Galehuset ville have en offensiv og offentlig stemningsskabende linie til at vinde indpas. Gruppens navn er en ironisk hentydning til AGF, som på daværende tidspunkt i manges øjne blev betragtet som et galehus. Gruppen fik hurtigt en enorm succes, da de udover at skabe stemning til kampene også havde en humoristisk profil, som mange syntes godt om. På deres hjemmeside havde man blandt andet en "Galehus-liga", hvor klubberne i superligaen fik points alt efter hvor store skandaler, de kunne præstere. Alt dette gjorde, at Galehuset hurtigt blev den største faktor på den århusianske fanscene.

Galehusets koncept er, at gruppen bliver styret af de folk, som er aktive på gruppens internetforum - ønsker man at være aktiv, skal man blot deltage i debatterne, og så er man selv med til at definere gruppens virke. Gruppen afviser dog klart og tydeligt vold og er i opposition til White Pride.

Uenigheder

Galehuset og Forenden er lige fra start meget uenige. Først og fremmest om hvordan man som fangruppe skal skabe stemning og støtte klubben, men sekundært om den voldelige og stærkt racistiske White Pride-gruppes position på stadion og i fanmiljøet.

Forenden har altid tilladt alle adgang til deres busture, så længe de ikke laver ballade på turen, hvilket flere kendte White Pride-folk har benyttet sig af, blandt andet Mikael Møller Grubert og Morten Birkedahl Jensen. Kritikken fra Galehuset og deres del af miljøet var derfor, at Forenden ikke var sig sit ansvar bevidst når de på den måde hjalp White Pride med transport til udebanekampe. Josef Olsen fra Forenden, der har nære sociale relationer til White Pride-medlemmer, har ivrigt forsvaret White Prides ret til at komme på stadion.

Med den voldsomme ekspansion af fankulturen generelt i Danmark, og også i Århus, omkring 2005 øges uenighederne internt i Galehuset også. Fronterne bliver trukket op imellem "de unge" og "de gamle". De unge i Galehuset er primært med, fordi Galehuset er det bedste sted at skabe god stemning, og de ældre er der primært fordi de er

sikre på, at der er nogle hyggelige folk med god humor. Dette skaber splid, og der kommer mange diskussioner omkring hvor meget man skal bidrage til stemningen, for at kunne være med på Galehusets ture.

I debatterne i denne periode tales der meget om at være en del af den mest "spicy ende af pølsen". De fleste unge gør hvad de kan for at skabe vild stemning til kampene, men føler, at de bliver modarbejdet af den ældre del, som hellere vil hyggesnakke end synge og larme på stadion.

SUA og Galehusets lukning

Da Rene Lindberg, som driver fansiden hjemmesiden Lindb3rg.dk, i 2007 bliver ekskluderet fra Galehuset på grund af sine kontakter til White Pride og danner sin egen gruppe bliver navnet derfor: Spicy Ultras Aarhus (SUA).

Galehusets linie har fra start været, at man ikke ville acceptere White Pride – eller deres venner. Da Rene Lindberg gentagne gange bliver set sammen med blandt andet tvillingerne Rasmus og Mikkel Bonde Jacobsen, som tidligere har været en del af inderkernen i White Pride, bliver han derfor ekskluderet. Han tager sine 10 nærmeste allierede med over i SUA. Det drejer sig hovedsagligt om yngre folk, som er trætte af "den gamle generation" i Galehuset, og som ikke deler den kritiske attitude overfor White Pride.

Inden Rene Lindbergs eksklusion og SUAs dannelse, opretter en gruppe endnu yngre drenge i 2006 desuden gruppen Ungdommen. Dette sker

En af de vigtigste fraktioner på den uofficielle fanscene i Århus, Galehuset, skaber blandt andet stemning ved hjælp af bannere og topindsflag.

fordi der er kommet flere unge ind i miljøet, som bliver forhindret i at deltage i Galehusets ture grundet en 18-års aldersgrænse. I forbindelse med det uofficielle miljøes vækst opstår også gruppen Aarhus Casuals. Gruppen har ingen hjemmeside, men fungerer i starten som en selvstændig, men mindre, hooligangruppe, der gerne slås med hooligans fra rivaliserende klubber.

Søndag den 1. april 2007 er Galehuset med til at søsætte den største antiracistiske kampagne i dansk fodbolds historie sammen med den officielle fanklub og klubbens sponsorer. En af Galehusets ledende figurer er talsmand for hele kampagnen og står åbent frem og kritiserer White Pride, sammen med borgmester Nicolai Wammen (S), Nick Horup (redaktør på TV2) og biskop Kjeld Holm. Ved en hjemmekamp mod Frem uddeles op imod 10.000 pins med teksten "Jeg er AGF-fan og imod racisme", og ved kampstart blev publikum opfordret til at "give racismen det røde kort", med de røde papskilte, som i dagens anledning var blevet uddelt til alle på stadion.

Kampagnen gør, at Galehuset bliver lagt for had af primært White Pride, men også af flere af de personer, som Lindberg tog med sig ud af Galehuset. De mener, at den anti-racistiske kampagne er politisk, og at Galehuset derfor er hykleriske når de støtter kampagnen, selvom de tidligere har sagt, at de ikke vil have politik på stadion. Dagen inden kampagnen skal lanceres sætter ukendte gerningsmænd ild til det anti-racistiske materiale. Dansk Fronts talsmand, Kenneth Andersen, bakker op om brandattentatet, men de skyldige findes aldrig, selvom mistanken hurtigt rettes mod White Pride.

Konflikten kulminerer en aften i september 2007, hvor flere kendte Galehus-medlemmer bliver chikaneret og truet på en pub i Skolegade i Århus. Herfter lukker Galehuset sit offentlige debatforum ned, og fortsætter i stedet et internt forum for en mindre gruppe af betroede folk.

I en erklæring i forbindelse med lukningen af Galehusets netforum, skriver gruppen om udviklingen på tribunen: "personer der gentagende gange har markeret sig som værende af et miljø der blander AGF sammen med yderliggående politiske holdninger, en gruppe

mennesker der er kendt for ikke klart og tydeligt at tage afstand fra vold, som en del af det at forsvare klubbens farver - fremførte personlige trusler i det offentlige rum til flere nuværende og tidligere moderatorer i Galehuset, på en måde der tvinger os til at lukke Galehuset i sin nuværende form". Herefter sender de bolden videre: "Samtidig stiller vi spørgsmålet til vores medsupportere, AGF, Århus Elite, Aros Vagter, Århus Politi og Århus By. Accepterer I dette? Hvornår er nok, nok?"

Nysir

I vinteren 2007 slår SUA og Ungdommen sig sammen og danner Nysir. Det sker, efter at folk fra de to grupper i længere tid har samarbejdet under navnet "AGF Tifo", og det lykkes hurtigt at samle mange unge folk omkring sig. Gruppen er i dag ledende som stemningsskabere på stadion ved AGFs kampe efter at Galehuset har trukket sig væk fra offentligheden.

På deres hjemmeside skriver Nysir om sig selv: "Gruppen har således medlemmer fra hele det politiske spektrum, men mener ikke at dette har eller bør have nogen forbindelse med eller indflydelse på vores kærlighed til AGF." Om optagelse i gruppen kan man læse følgende: "Vi optager kun folk som vi ved hvad står for, og som vi ved vil yde en maksimal indsats for vores fælles passion. Derfor er vi kræsne, når vi udvælger nye folk til vores forsamling og vil stræbe efter kvalitet frem for kvantitet."

Da gruppen i en artikel i Århus Stiftstidende sættes i forbindelse med højreekstremister, udgiver man en pressemeddelelse, hvor man blandt andet slår fast at: "Vi er en 100% anti-politisk og anti-voldelig stemningsfraktion".

Disse udtalelser skal sammenholdes med, at der siden stiftelsen af Nysir har været en række tidligere White Pride-medlemmer, der har haft en fast plads i gruppen. Det drejer sig blandt andet om Rasmus og Mikkel Bonde Jacobsen samt Kristoffer og Nikolaj Bay Lund. Nysirs talsmand, Martin Skøtt, har desuden været aktiv på Dansk Fronts debatforum.

De tidligere White Pride-medlemmer har overfor resten af Nysir angret deres fortid. Men det er ikke kun de ældre medlemmer af Nysir, som har tætte forbindelser til byens højreekstremister. Kenni Christensen, der indtager en central rolle

Martin Skøtt fra Nysir med et Nysir-topindsflag. Martin Skøtt har tidligere haft en profil på Dansk Fronts debatforum.

i stemningsgruppen, er samtidig med i White Pride.

Mange andre Nysir-folk er desuden gode venner med den nye generation i den racistiske hooligangruppe på grund af deres fælles fortid i Ungdommen. Blandt dem er den erklærede nazist Daniel Carlsen, der dog tidligt bryder med Nysir for at undgå at sætte gruppen i et dårligt lys. Han er i dag tilknyttet White Pride og med fra Nysir tager han Martin "Dollar" Stegmann, Anders Gunge Dall og Tue Christiansen.

Eliten

I perioden op til at Daniel Carlsen og hans venner bryder med Nysir, har de haft en stigende utilfredshed med Nysirs anti-politiske linie, og forbuddet mod at omgås folk fra White Pride i forbindelse med fodboldkampe. De danner derfor den hemmelige gruppe Eliten, som stadig den dag i dag er en del af Nysir.

Gruppen består af en mindre kreds af nuværende folk fra Nysir med baggrund i Ungdommen samt enkelte med en fortid i SUA, herunder Rene Lindberg. Eliten tæller også Kasper Ehlers fra White Pride og Morten Birkedahl Jensen, tidligere White Pride og nu Nysir.

Eliten fungerer i praksis som en fraktion for den yngre del af Nysir, og igennem denne gruppe har det meget aktive medlem af nazi-partiet DNSB, Daniel Carlsen, fået mulighed for at politisere

en række af de unge Nysir-folk. Gruppen har blandt andet har hjulpet ham med at uddele nazistisk propaganda i form af DNSB-løbesedler i Århus-området. Udover løbeseddelsuddelinger har gruppen stået bag en række mindre, sociale arrangementer.

Ved en grillaften arrangeret af Eliten hjemme hos White Pride-hooliganen Anders Gunge Dall i juni 2008 synger gruppen blandt andet en sang med omkvædet: "Vi er Hitlerjugend". Daniel Carlsen er flere gange i landets medier hvor han forsvarer nazismen og benægter Holocaust.

Han siger blandt andet, den 16. maj til avisen Urban, at "folk tænker fjendsk og hadsk om nationalsocialismen, fordi det eneste, de kender til den, er historien om udryddelse af seks mio. jøder - og den udlægning af holocaust tror jeg ikke på. Jeg ser Hitler som en stor mand, der har grundlagt det, jeg tror på, men folk har problemer med ham på grund af kommunisternes og amerikanernes propaganda siden Anden Verdenskrig. Det er et kæmpe problem, at folk tror på den demokratiske propaganda".

Og på nazi-partiet DNSB's forum har han i foråret skrevet følgende: "Jeg har gjort meget. Mit første jøde-drab har jeg dog endnu til gode".

Som fisk i vandet

Stemningen i det sidstnævnte miljø giver den

Ved Vederfølners grundlovsmøde deltog en lang række folk fra det uofficielle fanmiljø i Århus. Her ses Rene Lindberg fra Nysir hilse på Simon Degn Lajer, der underviser White Pride-medlemmer i kampsport i foreningen Forsvardem.

nye generation i White Pride en mulighed for at fungere som fisk i vandet i det århusianske fanmiljø. For at signalere, at man er en bred stemningsgruppe, som har ret til at repræsentere AGFs fans, lægger Nysir officielt afstand til White Pride og støtter parolen ”ingen politik på vores tribune”.

Dette er dog en parole som har en bagside, da definitionen på ”ingen politik” også er vendt

mod initiativer overfor den stigende racisme og nazisme på tribunerne, og dermed i praksis fungerer som et forsvar for White Pride. Ved ikke at betegne anti-racisme som en selvfølge, og udtryk for sund fornuft, så forhindrer man et opgør med den voldelige og racistiske kultur, som førte til Galehusets lukning.

AFSLUTNING

I denne rapport har vi dokumenteret de tætte relationer mellem Vederfølner, Den Danske Forening og den voldelige, racistiske hooligangruppe White Pride. Det har også været muligt, gennem målrettet research, at vise hvordan det uofficielle århusianske fodbold-miljø på trods af AGFs forsøg på at modvirke dette, fortsat plejer meget nære forbindelser til de højreekstremistiske grupper.

Både i politiske og sportsmæssige sammenhænge er de voldsberedte racister en integreret del af smilets by. Den Danske Forening udmærker sig dog ved igennem to årtier at have White Pride-hooligans som sine nærmeste allierede i Århus. Foreningen har om nogen taget gruppen under sine vinger og sat fodbold-volden ind i en politisk sammenhæng.

Da gruppen af fodbold-glade volds mænd var flyvefærdige, forsøgte de sig først i Dansk Forum, så Dansk Folkepartis Ungdom og senere Dansk Front samt Århus Mod Mosken. I dag hedder

projektet Vederfølner. Foreningen tager officielt afstand fra vold og siger, at de ikke vil være organiseret sammen med White Pride. Alligevel træner flere bestyrelsesmedlemmer i Vederfølner hver uge de unge hooligans i kampsport, i foreningen Forsvardem, ligesom et kig på foreningens arrangementer afslører det store overlap mellem de to grupper.

Årsag til personsammenfaldet er ifølge vores vurdering, at de udgør en del af én og samme bevægelse. En bevægelse som er bundet sammen af en utopisk vision om et racerent samfund.

Hvis man ønsker, at vide mere om den højreekstreme bevægelse i Århus, Danmark og resten af Norden, anbefaler vi, at man læser bøgerne "Fronten i Danmark" udgivet af dokumentations-gruppen i Demos samt vores egen "Postbox 38". Hjemmesiden redox.dk opdateres desuden løbende med nyheder om og analyser af udviklingen på den yderste højrefløj.

ÅRHUS `08 - EN RAPPORT OM WHITE PRIDE OG VEDERFØLNER
Researchkollektivet Redox - August 2008